

CURSUS
KENNIS VAN
HET HOGER ZIJN

Zohra Noach

CURSUS KENNIS VAN HET HOGER ZIJN

Zohra Noach

© Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

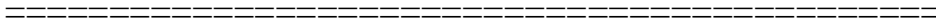
www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

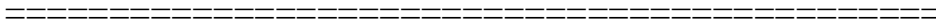
www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding van de bron en de naam van de auteur

Anubis documentatie 2

CURSUS KENNIS VAN HET HOGER ZIJN

Gegeven door Zohra

Redactie: Kees de Kuijer

INHOUD

De paginanummers zijn slechts een indicatie voor de volgorde van onderwerpen!

INHOUD.....	ii
INLEIDING	iv
HOOFDSTUK I: KENNIS.....	7
A. Inleiding.....	7
<i>kennis van het hoger zijn</i>	7
<i>Elohim</i>	7
<i>God</i>	8
<i>nieuw bewustzijn</i>	9
B. Dialoog	9
<i>plaats van Zohra</i>	9
<i>de hoogste Wezens</i>	11
<i>wrijving, bewustzijn en liefde</i>	12
<i>mystiek en vertaling</i>	14
<i>door de emoties naar het diepste gevoel</i>	15
<i>totale herwaardering</i>	17
<i>de oerkracht van Lucifer en Michaël</i>	18
HOOFDSTUK II: CONTACT	19
A. Inleiding.....	19
<i>samenspel</i>	19
<i>nieuwe verantwoordelijkheid</i>	20
B. Dialoog	21
<i>fasen op het pad</i>	21
<i>in ongeschonden staat</i>	22
<i>vuur door wrijving</i>	23
<i>"de offers zijn..."</i>	26
<i>"gij zijt allen van het huis van David"</i>	27
<i>bewustzijn en liefde</i>	28
HOOFDSTUK III: STILTE	29
A. Meditatie.....	29
B. Dialoog	32
<i>de deur vergrendelen waarachter het kwaad verblijft</i>	32
HOOFDSTUK IV: VERBINDING.....	33
A. Inleiding.....	33
<i>Wesakfeest</i>	33
<i>de ommekeer</i>	34
<i>belangeloos dienaar zijn</i>	35

B. Dialoog	36
<i>werkelijke verbinding</i>	36
<i>Kumara's</i>	37
<i>verlangen naar vrijheid</i>	38
<i>uitstraling en verbinding</i>	38
<i>het richten van de wil</i>	40
<i>nieuwe mogelijkheden</i>	41
<i>de drang van de ziel</i>	43
<i>verwerkelijking in de persoonlijkheid</i>	44
<i>de praktijk</i>	45
HOOFDSTUK V: VRIJHEID.....	47
A. Inleiding.....	47
B. Viering.....	47
<i>verbinding</i>	48
<i>bloemencereemonie</i>	50
<i>besluit</i>	50

INLEIDING

In vijf avonden heeft Zohra met een groep mensen die al langer in de psychosofie actief zijn een soort verdiepende cursus gegeven met als titel:

"Kennis van het hoger zijn".

Deze bundel bevat een groot deel van de tekst zoals die daar uitgesproken is.

Ieder hoofdstuk is een cursusavond geweest.

Op twee avonden kwamen ook andere dingen ter sprake op het vlak van genezing, dat is hier weggelaten. In andere publicaties komt dat misschien nog terug.

De hoofdstukken van die avonden zijn dan ook korter.

In de volgorde van de tekst is geen wijziging aangebracht vanwege de ontwikkeling die zich in de loop van de cursus voordeed. Dat brengt wel met zich mee dat de thema's niet strak gegroepeerd staan. De titels van de hoofdstukken proberen de grote ontwikkelingslijn te schetsen.

Hier en daar is de tekst enigszins ingekort, daarbij is rekening gehouden met twee uitgangspunten:

1. Deze bundeling wil volledig de lering doorgeven zoals Zohra die gaf.

2. Het plaats- en tijdgebonden karakter van verschillende reacties.

Vooraf met betrekking tot het tweede punt is ingekort. Dit wil niets tekort doen aan die reacties, maar a) een schriftelijke weergave is al iets anders dan een spontane opwelling en b) het valt niet binnen het kader van dit boek ieders individuele vormgeving en eigen vertaling van de psychosofie weer te geven, hoe belangrijk en noodzakelijk dat op zich ook is.

Zowel de keuze om de volgorde van de cursusavonden en de gesprekken te handhaven en de criteria voor het inkorten zijn voortgekomen uit de taak en werkwijze van Zohra, waar ze zegt:

"Het zal zo zijn dat de psychosofie de wereld ingaat als zijnde voortgekomen uit de nauwe samenwerking vanuit de geestelijke Hiërarchie met deze persoon, maar pas een werkelijk geestelijke stroming kan worden en een eigen gezicht gaat krijgen wanneer de andere zielen van deze cluster dat vanuit het eigen zijn en inspiratie kunnen gaan realiseren. En dat mag ook, alles moet in zijn eigen waarde gelaten worden."

"Kijk wat mij is gegeven is om een geestelijke stroming te brengen waarin kennis en gevoel elkaar integreren en daardoor in een zodanig mensbeeld, maatschappijbeeld kunnen terechtkomen. Mijn aandeel bestaat uit het doorgeven van de mystiek.

Jullie aandeel is het vertalen van deze mystiek vanuit jullie achtergronden en kennis, met elkaar en in samenwerking met mij."

"Waar ik naar toe moet is de mens door de emotionele gebieden heen naar zijn werkelijke diepe gevoelsgebied brengen, waardoor hij het verbinden kan met het hoger mentale."

Als Zohra spreekt dan is dat altijd heel concreet en in wisselwerking met de aanwezigen. Dat de mensen daarbij ook emotioneel geraakt worden, op wat voor vlak ook, hoort daarbij. Het is dan echter niet de bedoeling om in het emotionele te blijven steken maar om het te gebruiken als aanknopingspunt naar verdieping. Deze map wil niet zozeer een verslag zijn van dat proces tijdens de cursus, maar biedt wel de mogelijkheid tot een dergelijk proces bij de lezer. Hetzelfde geldt voor de opkomende gedachten naar aanleiding van de woorden van Zohra of de aanwezigen.

Zohra zegt ook:

"De psychosofie zal haar opvolgster vinden in psychosofie zonder 'de'. Het betekent dat de opvolging hierdoor nu gegarandeerd wordt dat in ieder mens vanuit de eigen wijsheid van de eigen ziel het kosmisch spel van energieën zal worden herkend en in vol bewustzijn meegespeeld."

Deze documentatie wil een aanreiking zijn, opdat ieder tot die eigen psychosofie kan komen.

Kees de Kuijer

HOOFDSTUK I: KENNIS

(cursusavond 18/02/87)

A. Inleiding

kennis van het hoger zijn

'Kennis van het hoger zijn' is een wezenlijk bestanddeel van de gehele psychosofie. De kennis van het eigen hoger zijn. Dus de verbinding in het Gods Zijn, in het Gods Atoom. Vanuit deze verbinding de kennis daardoor, het weten daarvan heel diep in onszelf. En nu uitdiepend in werken met het denkvermogen, het duidelijk ervaren van het diepe gevoelsgebied, en het dan zodanig integreren, zodanig daarmee leren omgaan, het gaan hanteren dat wij dat ook duidelijk 'rechtschapen', los van bepaalde astrale inwerkingen die ons vanuit ons onderbewustzijn worden aangereikt, als de psychosofie kunnen bestempelen en ook zo naar buiten kunnen treden.

Het zal niet zo lang meer duren of er zal vanuit de wereld om ons heen, de maatschappij, een zodanige belichting komen naar deze psychosofie toe, naar ons allen, vanuit de weerstanden.

Deze weerstanden zijn noodzakelijk - is me uitgelegd - opdat door de wrijving hiervan het bewustzijn van ons allen, werkend in de psychosofie, duidelijker in ons dagelijks bewustzijn, in ons weten gaat komen. En ook in de kracht van het hanteren hiervan in de maatschappij, in alles wat wij zijn en uitstralen.

Dit houdt in dat wij die hiermee bezig zijn, die een bepaalde fase hebben doorlopen van zuivering, van worsteling, waardoor oude gebondenheden vanuit het onderbewustzijn langzamerhand herkenbaar, duidelijk zijn geworden in onszelf, nu gaan leren hoe wij deze oude gebondenheden die - in wezen - zijn de machten en krachten, de Elohim. Want de Elohim zijn niet alleen de hogere bewustzijnsgebieden, maar zijn ook juist de lagere bewustzijnsgebieden. Wij zijn als mens het gehele universum, dus in ons is alles vertegenwoordigd: zo boven zo beneden.

De kennis van het hoger zijn die in ons in de afgelopen jaren is gebracht met alles wat is doorgegeven, is een basis waarop wij nu vanuit deze kennis, van alles wat daar is aangereikt, kunnen gaan onderscheiden hoe deze Elohim, deze machten en krachten werken.

En hoe wij - zonder in onze persoonlijkheid, vanuit onze emoties, of in het toch wat beperkende van ons denken van mee moeten identificeren, van in meegesleurd worden - daarnaar kunnen kijken, daarin kunnen gaan leren onderscheiden, en dan deze onderscheiding aan kunnen reiken aan degenen die naar ons toekomen.

Elohim

Laat ik beginnen met uit te leggen wat Elohim zijn. Elohim zijn goddelijke krachten, machten die in de hogere bewustzijnsgebieden, maar ook in de allerlaagste bewustzijnsgebieden aanwezig zijn en werken. Het heeft te maken met wat gevraagd is vanuit de sferen om van de psychosofie een geestelijke stroming te maken die in de maatschappij gaat werken, opdat het bewustzijnsniveau van de mens in de maatschappij de link gaat leggen van de hogere bewustzijnsgebieden naar de lagere bewustzijnsgebieden. De mens is een maatschappij in zich, een universum in zich, en wij allen hebben de verantwoordelijkheid om nu met datgene wat ons wordt aangereikt onze plaats in te gaan nemen in deze maatschappij. Maar dat kan alleen wanneer er bij ons zelf een bepaalde kennis ten opzichte van dit hoger zijn is, zodat wij dit zo kunnen hanteren dat dit acceptabel wordt in onze maatschappij. Anders blijft dit een geestelijk goed naast, of zelfs tegenover de maatschappij, en dat is niet de bedoeling.

Wat is die kennis van het hoger zijn? Het hoger zijn in de mens, het goddelijk zijn, het atoom Gods, verdicht tot de onsterfelijke ziel - een vormgeving van hogere geest, bestaand uit hogere en lagere bewustzijnsniveaus. In ieder leven, steeds terugkerend van leven tot leven, de hogere bewustzijnsniveaus in relatie trachten te brengen met de lagere bewustzijnsniveaus, opdat deze lagere bewustzijnsniveaus geïntegreerd zullen raken van deze hogere bewustzijnsniveaus. Zodat er een eenheid, een universaliteit gaat komen in de persoonlijkheid waardoor schepping vernieuwd gaat worden.

Dit is al in vele lezingen gezegd. Nu wil ik graag met jullie komen tot een onderscheiden hoe deze kennis van dit hoger zijn zodanig in het eigen bewustzijn tot helderheid en duidelijkheid kan worden, dat wij daar ook in de maatschappij mee kunnen staan, anders gaat iedereen om. Dit hoger zijn daar is iedereen zich nu van bewust. Wat misschien niet duidelijk bewust is, is dat ook in dit hoger zijn die machten en krachten werken, dus de goddelijke krachten, waardoor dit hoger zijn in lagere bewustzijnstoestanden tot uitdrukking kan komen.

Door de kennis, ons aangereikt in de psychosofie, en daardoor het onderscheidingsvermogen, kunnen wij gaan zien en ontdekken, waarin dit hoger zijn, en op welke wijze dit hoger zijn zich in die lagere bewustzijnsniveaus uitdrukt. Dit is een nieuw gegeven wat wij nog zullen uitdiepen.

Die machten en krachten, die Elohim. Zoals ik al zei, vanuit het hoogste ook aanwezig in het laagste. Zij spelen het spel. Het is een spel, waardoor er een bepaalde wrijving kan ontstaan, waardoor het bewustzijn zich kan verhogen en het gevoel zich kan verdiepen. Dus dat spel is steeds nodig opdat de wrijving plaats kan vinden waardoor het bewustzijn groter gaat worden, waardoor er onderscheiding gaat komen. Naast onderscheiding, wat ontzaglijk belangrijk is, en natuurlijk de basis is, komt het werken vanuit die onderscheiding. En dat is de kennis van het hoger zijn t.o.v. al deze machten en krachten van deze Elohim, het werken daarmee.

Tot nu toe hebben wij geleerd dat de grote basis van de psychosofie is de zuivering van het onderbewustzijn. Deze zuivering vindt plaats in steeds vernieuwende vormgevingen van wat in dat onderbewustzijn is achtergebleven als oude herinneringstrillingen en gebondenheden. In deze steeds zich vernieuwende vormen, het hanteren van deze vormen ligt dan, steeds hoger, die kennis van dat hoger zijn t.o.v. de Elohim.

In de onderscheiding, die wij nu al hebben gekregen in alles wat de psychosofie heeft gegeven, begint nu naast de onderscheiding ook het besef, het inzicht te komen en ook de kracht, om te kunnen werken vanuit die onderscheiding mét die machten en krachten, dus die Elohim, juist in de lagere bewustzijnsniveaus.

Maar het werken vanuit die onderscheiding juist in die lagere bewustzijnsniveaus kan alleen gebeuren wanneer de mens in voortdurende intercommunicatie, relatie staat met dit hoger zijn. Want anders valt hij terug in de oude vormgevingen, los van het bewustzijn van dat hoger zijn.

Waar vanuit de begeleiding op is aangedrongen, wat is geadviseerd, is nu een hogere kennis door te geven. Kennis klinkt als denken. Deze hogere kennis komt vanuit de hogere bewustzijnsniveaus en maakt de gang helemaal in stof. Daardoor neemt hij al die energietrillingen aan die behoren bij de lagere bewustzijnsniveaus, waardoor de wrijving kan ontstaan, opdat weer een nog diepere vorm van onderscheiding kan komen in de persoonlijkheid van de mens.

Waarvoor, waarom, waartoe is dit alles? Waarom moet die kennis zo diep gaan? Dat is om in dit kosmisch spel uiteindelijk te kunnen komen tot het werkelijk hoogste zijn, daar de diepste herkenning van in de integratie van het lagere menselijk zijn.

Dan pas kan alles gereconstrueerd en veranderd worden.
Daar gaan wij in dit tijdperk naar toe. Dat is de opdracht van de gehele mensheid.

God

Dit vraagt van de mens een absoluut ingaan in God. Een ingaan in God, niet in de God zoals wij Hem scheppen. Niet in de God zoals wij Hem voorstellen.

Ik moest u heel duidelijk schetsen wat God allemaal niet is. Dat is een heleboel.

En het schetsen hiervan houdt in dat voor veel mensen het lijkt alsof de grond onder de voeten wordt weggeslagen. Alles wat God niet is, is datgene wat wij in onze persoonlijkheid ons hebben voorgesteld en gemaakt van het goddelijk zijn.

Dan moet ik nu komen tot een kleine aanduiding, meer kan het nooit zijn, van wat God wel is in ons mensen. Het is niet een persoonlijkheid. Het is niet alleen maar een hoge geest, zijn geen velden van begeertetrillingen, van de verlangens van alles wat de mens in zich heeft. Dat is Hij niet en tegelijkertijd weer wel. Ik zeg Hij maar het moet zijn Het. Dit goddelijk zijn is een ingaan in het alomvattende, oneindige, of het niets. Beide zijn gelijk.

In de mens is nu de zilveren sleutel aangereikt om, middels bepaalde leerwegen, - voor deze groepering, deze cluster van bepaalde zielen die zich aaneengesloten hebben in de incarnatie nu, een bepaalde wijze van diepere kennis - om in te gaan in dit goddelijk zijn.

Dit lijkt vreselijk mystiek, lijkt ver buiten het dagelijks leven te staan.

Het is integendeel diep indringend in onze maatschappij, is het het dagelijks leven.

Het betekent dat de mens in de oneindige ruimte gaat komen. In de meditatie of visualisatie heb ik al verscheidene keren geprobeerd ons daarheen te brengen, ons die ruimte te laten voelen opdat je niet schrikt en flauwvalt van zo'n grote ruimte.

Het betekent dat de mens van nu in die kennis van dit hoger zijn t.o.v. alle goddelijke machten en krachten wordt ingevoerd, heel langzaam, heel beschermend, heel liefdevol, in het besef van het totale zijn of het absolute niets.

Ik voel hier en daar pijn bij sommige mensen.

Het is heel moeilijk om de verwachtingen, de beschermingen, het geborgen zijn, om dit alles los te laten, en a.h.w. op jezelf teruggeworpen te worden. Maar dit is niet 'jezelf' zoals je hier zit. Het is jouw oneindige zelf, waartoe je kunt komen wanneer je durft te gaan deze weg van bewustwording.

Durft te accepteren dat dit goddelijk zijn in jouw zijn helemaal bestaat en in jouw zijn is. Het betekent dat wij nu blijkbaar geacht worden geestelijk zo volwassen te zijn dat wij hiermee verder mogen en kunnen gaan.

Ik denk dat het goed is om deze woorden even te laten bezinken. Ze te zien als een oneindige liefdevolle bescherming om de mens heel langzaam tot dit goddelijk zijn te brengen. Daartoe is aanwezig de aanwezigheid van de Christus, vanuit Zijn bevrijding, Zijn terugkeer tot het goddelijk zijn, nadat Hij de gebondenheden van de stof had afgelegd.

nieuw bewustzijn

Voel je niet verlaten, a.h.w. op straat gezet, in de kou. Voel juist hoe je hier iets wordt aangereikt waardoor in jezelf jouw eigen oneindigheid een heel klein beetje dichterbij gaat komen in je bewustzijn.

Wanneer dit goddelijk zijn is de oneindigheid en tegelijkertijd het absolute niets, het totale zijn en daardoor het absolute niets, hoe kan in de mens, de mens van nu de kennis hiervan, het diepste zijn hiervan in ons gevoel tot werkelijke beleving komen in ons dagelijks bewustzijn?

Daar gaat het om.

In de morfogenetische velden om ons heen, in ons zelf aanwezig, zijn al deze energieën aanwezig en heel voorzichtig wordt nu het bewustzijn opengemaakt. Omdat wij dat zelf oproepen. Omdat wij een bepaalde grens bereikt hebben waardoor het juist kan. Waardoor wij kunnen werken met deze morfogenetische velden in onszelf. Waardoor wij een verhoging, een verheffing kunnen verkrijgen van dit gehele aardestelsel, dit gehele zonnestelsel. Waardoor dus dit goddelijk zijn nog weer duidelijker en nog dieper in onszelf, niet alleen tot herkenning maar tot realiteit wordt gebracht.

Het ontbreken in onze maatschappij, in onze hele wereld van het bewuste weten van dit goddelijk zijn veroorzaakt een zodanige afgescheidenheid, een zodanige niet eens meer alleen dualiteit, maar werkelijke afgescheidenheid, dat daardoor de voortgang, de evolutie, de geestelijke evolutie en daardoor ook de materiële evolutie van deze hele mensheid, van dit hele zonnestelsel, niet kan voortgaan, niet tot werkelijke verheffing kan komen.

Dus nu krijgen we naar ons toe, na 2000 jaar, of natuurlijk al veel langer, na dat vele lijden, een straal van hoop om hierin zodanig verder te kunnen gaan, dat wij ons bewust gaan worden hoe deze goddelijke machten en krachten werken, juist in de lagere bewustzijns, opdat wij door de wrijving daarvan tot onderscheiding kunnen komen.

Laten we met de klank AUM even tot stilte komen, want die klank bestaat uit trillingen die voortkomen, die gebaseerd zijn, die bestaan uit juist deze machten en krachten. Deze klanken hebben invloed op onze chakra's die voor ons de poorten zijn om in diepere bewustzijnsvelden te kunnen reageren.

We beginnen laag, dan naar hoog en weer terug naar laag.

B. Dialoog

plaats van Zohra

--- Als er geestvonken zijn die in een cluster uit het vuur springen en samen een opdracht vervullen en dus in hun zielen verbonden zijn maar in hun persoonlijkheden weer gescheiden, is het dan niet veel te individualistisch gezien en dus bezijden de waarheid om zo'n opdracht vastgepind voor te stellen aan één figuur in zo'n cluster (de leider, of het doorgeefmedium, of de uitvinder van een stroming)?

Zou het in deze tijd van vrouwelijker benaderen, van holisme niet veel meer de waarheid benaderen als zo'n klus gepresenteerd werd als de gezamenlijke opdracht van een stel wezens die ieder de roep van hun hoger zelve hebben verstaan in hun eigen facet van het geheel, dat zij ook zijn?

1.Z.: Voor zover ik mij kan herinneren heb ik vanaf 'den beginne' dat mij dit werd aangereikt niet anders gedaan dan hier op te wijzen en hier naar toe te leiden.

Wanneer het gericht wordt op één persoon dan komt het in de beperking terecht waar het juist aan moet ontsnappen. Waar het juist niet in moet zijn, daar het tot bevrijding moet gaan leiden, tot vernieuwing in maatschappij.

Wanneer het op één persoon wordt vastgehecht kan dat niet leiden tot bevrijding, daar vanuit één persoon slechts een beperkte mate van indruk, van indaling komt.

Wat wel is gegeven in dit geheel is dat aan 'n persoon een bepaalde verantwoordelijkheid werd aangereikt om mensen, die aangetrokken door de eenheid van deze zieleclusters, dit morfogenetisch veld, waar deze eenheid een gegeven is, te komen - door de herkenning die deze ene persoon aanreikt - tot de herkenning in al deze zielen in deze hele cluster.

Dat is in de loop der tijden langzaamaan gegaan en is nu tot het punt gekomen, waar ik jullie in vele gradaties van niveau naar toe heb geleid, dat de tijd nu komt dat vanuit deze eenheid voor al deze zielen van deze cluster het moment, het uur U, is aangebroken.

Dat hetgeen deze leider of persoon aan wie het vanuit de sferen werd aangereikt zover zal gaan totdat eenieder van deze cluster het uur U in zichzelf zal hebben herkend en zal hebben geïntegreerd. Dat is de verantwoordelijkheid van deze persoon of leider of hoe je het wilt noemen. Wat niet wil zeggen dat het gehele gegeven aan deze persoon of leider gehecht mag worden. Dat is weer een heel ander veld.

Is dit duidelijk?

--- Ik begrijp dat degene die voorgaat de anderen zover brengt dat ze het over kunnen nemen.

2.Z.: Ja. Misschien is overnemen niet het juiste woord, maar vanuit het eigen zijn daar zelf mee kunnen werken. Overnemen kan nooit. Je bent nooit een ander, je bent alleen maar jezelf. Zover moet het gebracht worden.

--- Maar dan zal het toch altijd zo zijn dat de psychosofie de wereld in gaat aan jouw naam gekoppeld.

3.Z.: Het zal zo zijn dat de psychosofie de wereld ingaat als zijnde voortgekomen uit de nauwe samenwerking vanuit de geestelijke Hiërarchie met deze persoon, maar pas een werkelijk geestelijke stroming kan worden en een eigen gezicht gaat krijgen wanneer de andere zielen van deze cluster dat vanuit het eigen zijn en inspiratie kunnen gaan realiseren. En dat mag ook, alles moet in zijn eigen waarde gelaten worden.

--- Je stelde net: Psychosofie heeft geen kans als jullie er niet mee aan de slag gaan, als jullie het niet verder uitwerken en naar buiten dragen. Nu wou ik de vraag andersom stellen: Waarom zou het niet lukken, of minder lukken of anders lukken en hoe zou het anders lukken, als jij het alleen zou moeten doen en wij het zouden laten afweten? Wat is het verschil daarin?

4.Z.: De beperking, de beperking daarvan. Wat de psychosofie moet brengen is vrijheid. Is het eigen unieke zijn, in bevrijding herkennen. Wanneer één mens dat alleen moet doen is de herkenning van de bevrijding van de ander te beperkt. En te veel gericht op die ene mens.

--- Het is niet van ons die psychosofie. Ook als wij er helemaal niets mee doen ontstaat het toch.

5.Z.: Ja maar dan gaat het op een andere manier. Dan gaat het zich verbreiden op een andere manier, a.h.w. als water onder alles heen.

Het gaat nooit weg, het wordt nooit weggevaagd. Dat kan helemaal niet.

Maar dan gaat het niet op die wijze zoals dat is gevraagd. Dat is dus een bepaalde manier van waarop deze stroom van zuiverend water kan gaan stromen.

--- Maar er komt dan wel weer een andere op. We hoeven dat niet zo zwaar op onze eigen nek gaan leggen. Ik ben er van overtuigd dat het universeel is en wij maar heel kleine schakeltjes zijn.

6.Z.: Dat is absoluut waar. Maar deze kleine schakels hebben daarin vanuit de vrije keus de eigen verantwoordelijkheden, die helemaal niet zwaar of verpletterend hoeven te zijn. Het is maar net hoe je er tegen aan kijkt.

--- Als je het bekijkt als een cluster is dat een beeld dat past bij de nieuwe tijd omdat het een holistisch beeld is. Terwijl vroeger, het laten uitgaan van één persoon die iets brengt, een separatistisch beeld is. Toch kan die ene persoon dat bereiken dank zij het feit dat er een cluster naar de aarde komt en met elkaar dat samenspel tussen die ene en die cluster daarom heen als geheel brengt. Het is een energieveld samen.

7.Z.: Zeker, het is een heel groot energieveld, waar in de hogere bewustzijnsgebieden deze zielen zich hebben verenigd en in hun incarnatie zich wederom verenigen om dat tot een realiteit in de materie te brengen.

Ik wil daarnaast toch nog even duidelijk maken dat waarom één persoon daarvoor wordt aangezocht heeft te maken met de speciale graad van verbinding die deze persoon heeft, waardoor het bij deze persoon kon komen om zich uit te breiden. Hetgeen niet betekent dat het ván die persoon is of tot die persoon beperkt moet blijven. In geen enkel opzicht.

de hoogste Wezens

--- In de bijbel staat geschreven: 'Ik ben de wijnstok en gij zijt de ranken.'

Als ik goed luister, krijg ik de indruk dat dat goddelijk zijn nu langzamerhand realiteit begint te worden in onszelf. Houdt dat ook in dat langzamerhand werkelijkheid begint te worden dat we kunnen zeggen: 'Wij zijn de wijnstok?'

8.Z.: Wij zijn ranken en worden daardoor wijnstok. Maar dat duurt nog 2000 jaar. Dit is wel de aanzet daartoe. En waar de Christus over sprak 'in de heerlijkheid van de Vader' is te zijn 'in de heerlijkheid van de Heer van het Licht'.

Die is een wezenseenheid van energieën waartoe zeer hoge machten en krachten behoren, en waar wij ons nog een voorstelling van kunnen maken omdat zij nog een verdichting hebben. Zij zijn nog in een bewuste relatie met ons. Ik bedoel met bewust: wij kunnen hen nog plaatsen in ons menselijk bewustzijn.

Het gaat nu nog verder. Het gaat zover dat wij komen tot aan de oorsprong. En dat is voor de komende 2000 jaar. Dat is ook de verruiming van de mens.

--- Je had het net over de Heer van Licht. Ik denk dat we in een nieuwe fase er een verdere verdieping van gaan ontmoeten. Wat zegt de Heer der Heerscharen jou?

9.Z.: De Heer der Heerscharen is die oneindige, nog hogere, diepere verdichting van de Heer van het Licht.

Waar wij naar toe gaan met deze kennis van het hoger zijn is niet om ons te verliezen in al deze hoogheid, maar om zeer doelbewust en doelmatig dit hoogste zijn in ons menselijk wezen te kunnen integreren.

--- Dus toch een stukje wijnstok worden, toch in een eenheid met die wijnstok komen.

10.Z.: Ja, maar ik vind dat je wel iets te vlug daartoe overgaat.

--- Maar het zit toch in de woorden.

11.Z.: Zeker zit het in de woorden, maar nog niet in het zijn.

Het mag wel in de woorden zijn, want dat wordt aangereikt.

Maar je begrijpt dat al die woorden die worden aangereikt, de beginstapjes zijn om daarin geïntegreerd te raken. Want anders komen wij in de hoogmoed terecht.

--- Wij hebben zelf een ziel. Elk lichaam heeft een ziel. Heeft de aarde ook een ziel?

En is dat hetzelfde als de Heer van het Licht? Is dat hetzelfde als de Aardelogos?

Heeft het zonnestelsel ook een ziel? Is dat hetzelfde als de Zonnelogos?

Ik wou ook graag helderheid in de woorden.

12.Z.: Elk mens heeft een individuele ziel. Met elkaar vormen wij dit planetenstelsel.

Dus de ziel van dit geheel in het zonnestelsel. Hierin zijn wij ingebed in de ziel van de Zonnelogos.

--- Wat is het verschil tussen de Zonnelogos en de ziel?

13.Z.: De Zonnelogos is de verdieping en verhoging, verwijding, de oneindigheid van al deze zielen bij elkaar. De Zonnelogos is een verdichting van het goddelijk Zijn. Daar zijn lagen van bewustzijnsniveaus. De Zonnelogos heeft het karma op zich genomen om dit planetenstelsel tot een hoger bewustzijn te brengen. Vanuit, voor het gemak zeg ik Zijn, Zijn totale verbinding met alle zielen op deze planeet. De mate van groei van ons bewustzijn maakt dat de mate van het bewustzijn van het goddelijke weer dieper kan doordringen en kan uitstralen naar alle zielen op aarde, in de hemelen. Het betekent dus ook dat wij a.h.w. de Zonnelogos voeden niet in bewustzijn, maar in uitdrukking van bewustwording.

--- Is die Zonnelogos ook dan nog in ontwikkeling?

14.Z.: Alles is in ontwikkeling, is steeds in scheppingsenergie. En het klinkt vreemd, maar in de hogere bewustzijnsgebieden kan niet verder gegaan worden, - dit is een armzalige vertaling die ik hier geef - dan de lagere bewustzijnsgebieden realiseren.

--- Maar nu de Heer van het Licht en de aardeziel. Wat is de verbinding tussen die twee?

15.Z.: De Heer van het Licht is in een andere verdichting de Zonnelogos. Dus de Heer van het Licht heeft een grotere oneindigheid van bewustzijn dan de Zonnelogos, die daar dan weer een verdichting van is. En zo gaat dat verder.

--- Een verdichting is dat een stukje ervan? Zijn wij een verdichting van de Zonnelogos?

16.Z.: Wij zijn ook een verdichting daarvan. Verdichting is een aangenomen vorm. Wij zijn één van de vele vormen.

--- Als jij zegt 'de Heer van het Licht' dan ontstaat verwarring doordat het verkleind wordt.

17.Z.: Laten wij zeggen: het Licht. Maar je moet niet vergeten, dat zoals de begeleiding het gaf, mensen a.h.w. langzaamaan begeleid moeten worden, geleid moeten worden. De heer van het Licht is voor een mens nog iets waar hij enigszins bij kan. Als ik in een lezing spreek over het oneindige licht, dan gaat dat voorbij.

--- Maar zoals je zei is het belangrijk dat we niet meer denken in de oude vormen van het godsbeeld. En als je dan spreekt over de Heer van het Licht, dan denk ik ook weer dat dat dan een benoeming naar het oude godsbeeld is.

18.Z.: Nee, want ik zeg duidelijk dat dat een verdichting is van het werkelijk oneindig Zijn. Dat is al niet het oude godsbeeld, want het oude godsbeeld is God de Vader, de Zoon, de heilige Geest. Dat is vrij beperkt eigenlijk.

Wat nu gezegd wordt is dat het oneindig licht, zich verdichtend in bepaalde bewustzijnsniveaus, hogere bewustzijnsniveaus, de Heer van het Licht, zich van daaruit splitsend en verdichtend tot de Zonnelogos en de wezens daar omheen, zich daardoor weer kunnen verdichtend in datgene wat wij zijn.

Waar nu om gevraagd wordt is een zodanig besef, een zodanig begrip in mensen te brengen hoe je in jezelf los kunt gaan komen van de beperking van het oude godsbeeld, waardoor je in jezelf zoveel ruimte krijgt, dat je eigen goddelijke machten en krachten werkelijk kunnen gaan werken.

--- Wat opvalt is dat er in de mystieke teksten steeds een van de vijf eerste woorden uit de Thora als heilige woorden doorgegeven worden.

Het derde woord is het Elohim en ik heb daardoor steeds het gevoel dat het de bedoeling is van de Meesters dat wij de taalimplicaties die daar achter zitten uitdiepen.

19.Z.: In zoverre dat in het Hebreeuws bepaalde hoge goddelijke energieën ook in de woorden zijn gelegd. Ik denk dat het teruggrijpen daarnaar vanuit de Hiërarchie betekent dat alles wordt gezien, - om vanuit de onderscheiding, al het gegevene over alle duizenden jaren heen, in de eigen waarde heel duidelijk te herkennen als van God gegeven. Van het goddelijk Zijn gegeven.

Ik vergis me daar ook nog in, zeg ik dan dus God.

wrijving, bewustzijn en liefde

--- Jij zei dat wij nu op het punt staan om uit een stuk identificatie van het duistere met ons bewustzijn een beetje meer in het licht te komen. Daarin zei je, dat door middel van wrijving het groter zou kunnen worden. Zou je daar nog wat meer over kunnen zeggen?

20.Z.: De wrijving is tot nu toe in al onze levens vrij onbewust gebeurd.

Nu worden wij steeds bewuster, het onderscheidingsvermogen wordt steeds groter, dus wij kunnen die wrijving nu ook herkennen. En ook herkennen wat daar de positieve en negatieve uitstraling van is, waardoor wij in ons zelf het positieve negatief en het negatieve positief maken. En daardoor weer nieuwe verruiming krijgen en dus weer vernieuwing en verhoging van bewustzijnsniveau.

--- En daardoor het godsbeeld wat steeds beperkt is, groter wordt door wrijving.

21.Z.: Je zegt nu: groter door wrijving. Nee, door onderscheiding van waarom er wrijving is en wat wrijving veroorzaakt. Dat is wat anders.

--- In andere lezingen en bijeenkomsten sprak je altijd over het lijden waar de mens doorheen ging en de vergelijking van het lijden van de Christus. Nu heb je drie of vier keer het woord wrijving gebruikt, wat je anders niet doet. Is het zo dat lijden ook een bepaald woord is en vertaald moet worden en het woord wrijving meer inzicht daarin geeft?

In de elektriciteit heb je wrijving, daar komt warmte vrij, dat wordt neutraler. Zijn we nu toe aan een wat verder komen in het begrip van lijden? Is dat laten we zeggen het negatieve aspect in wrijving?

22.Z.: Ik denk dat dit nu wordt gegeven, omdat de mensen nu zover zijn, dat zij dat lijden niet alleen meer zien als lijden. Waardoor er ruimte is gekomen.

Dus kun je weer een stuk verder gaan.

--- Er wordt gesproken over bewustzijn. Wat ik tot nu toe gemist heb is het begrip liefde, het hart, de ruimte van het hart. De ruimte ook op het hoger mentale.

23.Z.: Wacht maar, daar wordt nog veel over gezegd. Het gaat trapsgewijs.

Wanneer het bewustzijn hierover niet aanwezig is, kan de werkelijke liefde in de mens niet geraakt worden. Dus eerst moet ik naar het bewustzijn brengen zodat in de mens de werkelijke liefde geraakt kan worden. Want wanneer de mens dat niet vanuit een heel diep geïntegreerd bewustzijn opneemt, zal zijn denken ten eerste daar allerlei vormgevingen aan geven, die daar dan mee op de loop gaan, waardoor zijn emotiegebieden worden aangeraakt en opgezweept enz., maar het niet komt in zijn werkelijk diepste liefdesgebied. Want daar is het goddelijk Zijn.

Nu beperk ik het - lijkt het - alsof het alleen daar is.

Maar daar is de werkelijke beleving van de mens van dit goddelijk Zijn. Dus het is een samengaan van dat hoger bewustzijn met dat diepe gevoel, het diepste liefdesgevoel in die mens.

--- Je zei in eerste instantie: er is al zo veel over de liefde gezegd en nu komt dan het bewustzijn. Ik voel dat we nu een fase verder zijn. Dat we eerst vanuit de goddelijke liefde hebben mogen werken, dat we nu vanuit het goddelijk bewustzijn gaan werken. Dat daarom ook die kennis aangereikt kan worden.

24.Z.: Ja, ik wil daar nog even een restrictie in aanbrengen. We hebben vanuit een bepaalde gradatie van niveau van de goddelijke liefde mogen werken. En wij komen nu tot een bepaalde gradatie van niveau van bewustzijn. Hierdoor wordt over x tijd bij ons weer een nieuwe gradatie van niveau in die goddelijke liefde aangeraakt. Waardoor weer een nieuwe gradatie van niveau van goddelijk bewustzijn kan komen. Zo gaan we verder.

Nu zou ik een vraag willen stellen. Waarom is het zo dat nu blijkbaar deze hogere bewustzijnsgebieden worden aangereikt?

--- Omdat we nu pas uit het emotionele vlak kunnen loskomen. Omdat pas nu de tijd gekomen is. Want we hebben tot nu toe niet vanuit de goddelijke liefde gewerkt, we hebben vanuit de emoties gewerkt.

25.Z.: Daar zit de goddelijke liefde ook in!

--- Ja, die zit erin vervat, maar of die al gemanifesteerd is en zichtbaar is gemaakt! Hij is ontsloten, maar nog niet gemanifesteerd door de mensen dan alleen maar in de emotie.

26.Z.: Dat is gedeeltelijk waar. De goddelijke liefde is door de gehele mensheid vanuit de onderste bewustzijnsniveaus gemanifesteerd. Nu komt de aanraking met het hoger bewustzijn, waardoor die goddelijke liefde niet meer alleen in die lagere bewustzijnsniveaus van de mens gemanifesteerd hoeft te worden. Omdat die mens de zuigkracht van het emotionele gebied langzaam aan ontgroeit.

--- In dat verband vraag ik mij af waar de liefde dan huist. Er wordt gesproken over het hoger bewustzijn en het diepste gevoel. Zou het dan zijn dat het op de bodem van het onderbewustzijn ligt?

27.Z.: Daar ligt wel het keerpunt.

Het diepste gevoel ligt in de absolute kracht van de mens om zijn vrije wil te richten en te gebruiken om tot goddelijk zijn in zichzelf te geraken.

En niets is moeilijker dan dit.

--- Dat is de diepste liefde?

28.Z.: Dat is de diepste liefde. Want het betekent dat die mens al zijn facetten van zijn menselijke persoonlijkheid, dat is een diamantje, durft los te laten om in de oneindigheid van zijn werkelijke goddelijke zijn terecht te komen. Dus om de kracht te krijgen om zijn wil te gebruiken om tot werkelijke verandering te kunnen komen. Waardoor hij zich los kan maken van de emotionele zuigkracht, de beperking van denkvormen die hij zich opgebouwd heeft, en die zijn veiligheid en zijn huis uitmaken. Het betekent dat die mens op een punt komt waar hij werkelijk ook dat alles los kan laten.

--- Dat betekent dan dat liefde geen gevoel meer is, maar dat liefde de mogelijkheid tot veranderen is. Ik hoor het gevoel niet meer.

29.Z.: Dat liefde 'de mogelijkheid tot verandering' is klinkt wel heel erg klein en beperkt. De mogelijkheid tot verandering komt pas wanneer een mens in dat liefdesgebied is aangekomen, na een oneindige strijd die lijden heeft opgeleverd door wrijving, en nu gaat zien dat dat lijden en die wrijving hem daartoe hebben gebracht en geleid en voor hem niet negatieve weerwolven waren, maar hem juist in die oneindige liefde hebben begeleid. Het betekent dat die mens dan gaat zien dat juist in het lijden, door die wrijving, die goddelijke krachten en machten net zo werken als in de hogere bewustzijnsniveaus. Maar hij gaat nu onderscheiden waardoor hij in zijn bewustzijn en in zijn diepste liefdesgebied de vertaling in zijn emoties zodanig bracht dat die hem tot nog meer lijden voerden, tot nog meer wrijving, net zo lang totdat de herkenning zo groot was, dat het punt kwam:

"En nu, nu kan ik zijn in het goddelijke wanneer ik dit goddelijk zijn, de kennis daarvan werkelijk in mijn zijn, in mijn hoger zijn dus, kan verbinden met de vrije wil."

Dus mijn vrije wil daaraan inherent maken.

Dat punt zijn we nu min of meer genaderd.

--- Dat gebeurt op het diepste punt?

30.Z.: Ja op het diepste punt.

--- Het het lijkt alsof dat te maken heeft met de nabije toekomst, de lijdensstijd. Het komen tot het diepste punt wat ook het keerpunt is. Het is ook een breekpunt. Dat het te maken heeft met dat wat van buiten komt.

31.Z.: Niet alleen van buiten. In ieder mens vindt de kruisdood van niveau tot niveau plaats. Totdat hij zo bevrijd is dat hij de kruisdood niet meer hoeft te ondergaan en ook niet meer als kruisdood ervaart.

mystiek en vertaling

--- Ik begrijp het als volgt. We zijn dus nu uit de emoties gekomen en we zijn nu in het vijfde chakra, dus het niveau van het begrijpen, het rationaliseren. We snappen waarom die andere dingen waren en hebben daarom ook niet meer het lijden ervan. We zien in waarom het was.

32.Z.: Sla je niet iets over?

--- We zitten nu in het vierde chakra en daarna komt het vijfde. Dat is datgene waar we nu aan toe zijn.

--- Ik denk dat wij nu juist vanuit het derde naar het vierde chakra komen. En in het vierde hebben wij nog in ons lichamelijk bewustzijn het contact met ons zielewezen, met het hogere. De eerste drie chakra's die bepalen onze persoonlijkheid. Dat is onze gebondenheid aan de aarde tot en met emoties, en macht enz. Het vierde is de broederlijkheid, daarin gaat de mens open voor zijn hogere wezen, voor zijn zielewezen. Dat geldt ook voor de hele ontwikkeling van de mensheid. En ik denk dat we daarom nu die verbinding met het goddelijke hebben omdat dat ons nabij gekomen is. Omdat het niet meer iets van verre is waar we tegen op moeten kijken en a.h.w. zelf nog in duisternis zijn. Maar het begint open te gaan zodat wij ervaren dat wij zelf ook een portret van dat goddelijke zijn, een hologram van dat goddelijke in ons dragen.

33.Z.: Ja, daar ben ik mee eens.

--- Jij sprak over de Elohim als de machten en de krachten. Je sprak ook over morfogenetische velden. Je zei ook dat wij toegaan naar een nieuwe beleving van God.

Wij zijn niet alleen maar een individueel ik-persoontje maar we voelen dat we delen in een grote werkelijkheid waarin we zijn opgenomen.

En die machten en krachten zijn een nog groter veld, ruimer, breder, door alles heen, hoger en lager.

En het goddelijke is dan nog wijder of oneindig en daardoor ook op die manier ook diep in ons. Niet in die toegepunte relatie zal ik het maar noemen, maar in dat wijde. Daar zit ook de vrouwelijke kant in.

Kan ik dat zien als hetgeen je ons nu wilt aanreiken?

34.Z.: Kijk wat mij is gegeven is om een geestelijke stroming te brengen waarin kennis en gevoel elkaar integreren en daardoor in een zodanig mensbeeld, maatschappijbeeld kunnen terechtkomen. Mijn aandeel bestaat uit het doorgeven van de mystiek. Jullie aandeel is het vertalen van deze mystiek vanuit jullie achtergronden en kennis, met elkaar en in samenwerking met mij.

--- Dat is dus het samengaan van het vierde en het vijfde. Want door de verwijding in het hart kan er een nieuwe mannelijke impuls indalen. Dus dat is dan weer het vijfde chakra. Waardoor een nieuwe bevruchting a.h.w. ontstaat.

35.Z.: Ja, ja. Dit is niet alleen het vierde, maar het is ook niet alleen het vijfde. Maar de ontvangst vanuit het vrouwelijke kan pas wanneer het vrouwelijke zich los kan maken van de zuigkracht van het emotiegebied.

--- Dus de kruisdood sterven en de wijsheid in kunnen gaan.

36.Z.: Ja.

--- Ik wou even terug keren naar de liefde. Ik weet niet of ik de goede woorden kan vinden, maar je kunt dus de liefde zien als de grootste scheppingskracht van het heelal, de kracht van het zijn die in alles aanwezig is, dus ook in ons. En die kracht van zijn, die scheppingskracht heeft zich trachten uit te drukken, of trachten tot aanzijn te brengen door het lijden. Hoe meer we dat stukje tot zuiverheid kunnen brengen, tot werkelijk de hoogste vorm daarvan, dan heb je daarmee datgene wat je dan ook wel als Serafim wordt aangeduid in jezelf geïntegreerd. Dus eigenlijk in aansluiting gebracht met dat morfogenetische veld wat de draagkracht is van het zijn, de scheppingskracht van het zijn.

37.Z.: Ja. Ik wil een voorbeeld geven. Het dochttertje van iemand die hier jaren mee bezig is en daarin uitgroeide, kreeg een driftaanval.

Daar zou ze vroeger totaal anders op gereageerd hebben. Nu kon ze er naar kijken en onderscheiden waarom. Zij kon haar emotie, de zuigkracht van haar emotie, die je vooral als moeder hebt, niet alleen beheersen maar transformeren. Waardoor zij een andere kracht en uitstraling kreeg, waardoor dit dochtertje er doorheen kon gaan en er daarna van bevrijd kon zijn. In andere momenten was zij of mentaal daarmee bezig of emotioneel, waardoor zij dat dochtertje juist niet in een bevrijding kon brengen. Dit is een duidelijk voorbeeld.
Dit is nu het zijn van liefde. In gradaties dan.

--- Maar dit wordt herkend als koude kikker hè. Hier zullen misverstanden over komen. Als we het naar de maatschappij toe brengen verwacht men dit met koude kikker of afstandelijkheid of weet ik wat.

38.Z.: Het is in wezen wat in India gebeurt en waar Baghwan bepaalde uitspraken over heeft gedaan die hem zeer kwalijk zijn genomen. Maar dit is de werkelijke achtergrond van die uitspraken. Dus uitspraken als: 'ze hebben het aan henzelf te danken' - dat die bedelaars daar zijn, en al dat soort dingen.
Zo moeten wij dus niet doen. Want dat is emotioneel niet liefdevol.
Het is wel emotioneel maar niet echt liefdevol. Terwijl hij hetzelfde bedoelt.

--- Net werd gevraagd: Waar blijft dan het gevoel? De gedachte die bij me op kwam is dat op een bepaald niveau, op het moment dat je de zuigkracht van die emoties kunt ervaren maar dus daar dan ook afstand van kunt nemen, het is alsof gevoel en bewustzijn verder samengaan. Is dat dan misschien het werkzaam worden van het goddelijke in je?

39.Z.: Ja! En nu het uitdiepen: hoe er mee werken, hoe ermee omgaan, hanteren?

door de emoties naar het diepste gevoel

--- We hadden onlangs een meditatieavond en we begonnen met de Grote Aanroep: eerst het licht, dan het denken, liefde in het hart, dan de wil en de kracht. Toen kreeg ik heel sterk het gevoel dat me aangereikt werd dat waar in die grote Aanroep om gevraagd werd, dat dat nu gerealiseerd is. Want er kwam zoiets binnen van dat wat Alice Bailey als oproepende kracht vroeg, dat dat nu vervuld is.

40.Z.: Ik hou niet zo van het verabsoluteren: 'dat het nu vervuld is'.
Wel van bepaalde lagen ervan, dat ben ik met je eens.

Wat Alice Bailey heeft gebracht is de waarheid in het mentale gebied, opwerkend naar het hogere mentale, waardoor de mens vanuit het mentale in zijn emotionele gebieden anders kan gaan handelen.

Waar ik naar toe moet is de mens door die emotionele gebieden heen naar zijn werkelijke diepe gevoelsgebied brengen, waardoor hij het kan verbinden met zijn hogere mentale. Andersom dus.

--- Ik had heel duidelijk het gevoel dat die drie niveaus: licht, liefde en kracht a.h.w. verlevendigd waren in de stof.

We kunnen dit nu ingaan.

41.Z.: Oh zeker, dat wel ja.

Dat is de tweede fase van het twaalfvoudig pad dus, van die drie fasen die daarin zijn. Dan nu het hanteren hiervan. Hoe gaan wij dus om met deze machten en krachten in al onze bewustzijnsgebieden. Want denk maar niet dat je al je emoties zomaar kwijt bent. Helemaal niet. Die komen soms verdubbeld terug. Alleen je hebt nu meer zicht op de wrijving, zicht op de herkenning daarvan: het waarom, waardoor en hoe, en kracht om je wil zodanig te richten vanuit dat hogere bewustzijn, rakend jouw diepste gevoelsgebied, jouw werkelijke liefdesgebied, om het dan in je emotiegebied en het lagere mentale te kunnen gaan veranderen.

--- Er kwam daarna nog een beeld achteraan. Het was dus: licht, liefde en kracht, het gevoel van dat is nu bereikbaar is voor ons. Toen kwam het yin en yang teken er achteraan en kreeg ik heel sterk het gevoel dat de zwarte punt in het witte a.h.w. geïsoleerd was, ontkracht was. Ik denk dat er mee bedoeld wordt dat we nu van lijden naar wrijving kunnen. Zo van: de deur is verzegeld, waarachter dat kwaad verblijft.

42.Z.: Ja, dan komen we op de Hadestekst (zie: 'Van Broederschap naar Zusterschap') Die heeft zoveel betekenissen en zoveel diepte dat we nu pas rijp zijn, en ik wil toch het woord rijp gebruiken, we er nu pas aan toe zijn, open zijn om daarmee te werken. Om met die zilveren sleutel in de linkerhand inderdaad die deur te vergrendelen. En niet uit angst, en niet uit emotie, en niet uit lager denken, denkvormen, maar uit bevrijding. Uit bevrijding. En dan kunnen al die emoties best nog wel een keer terug komen, oh vast wel. En één keer is wel wat optimistisch maar wel vaker, maar dan toch sta je daarin in een bevrijding. In een vrijheid. Los van de zuigkracht.

Waar het hoofdzakelijk om gaat is dat jullie heel diep in jullie zelf gaan begrijpen dat de mate van meegezogen te worden in de zuigkracht van de emotie ligt in het bewustzijn dat je dit toestaat in jezelf. En dat nu een zodanige herkenning kan komen dat je niet meer in deze zuigkracht hoeft terecht te komen. En dat betekent het vergrendelen van de deur waar het kwaad verblijft. Dat is de grote Aanroep. Het kwaad van de verdichting in de stof van het gelijk willen zijn aan God. Dus hoger bewustzijn te verkrijgen door lijden.

--- Ik ben erg bezig met het gebied van de buik, de bewustwording in de buik. In mijn werk ervaar ik ook heel veel dat vrouwen vooral haast niet aanwezig zijn in hun buikgebied.

En hoe dat zo nauw verwant is met het kennen van je begeertes, van je emoties, die juist in dat hele buikgebied wonen. En dat het inzakken daarin, het tot herkennen brengen, juist tegelijkertijd de transformatie inhoudt. Wat ik zelf ervaren heb was dat ik opeens heel diep in mijn eigen buik kon voelen en waarnemen en voelde dat er ook ontzettend veel emoties zaten. Maar het was alsof ik kon toekijken. Ik ging er wel doorheen, ik beleefde het, maar het sloeg me niet weg. Ik kon er heel goed bij blijven. En toen ontstond er een ontzettende kracht in mijn hele buik. Ik noem het maar geboorte weeën, wat helemaal zo tot in mijn benen stroomde. Voor het eerst kon ik voelen dat mijn benen tot leven kwamen en dat het ook helemaal tot in mijn voeten ging. Dat verbond zich later heel sterk met het gebied achter op mijn rug, het hart. En toen ik dat een hele tijd wat had laten inwerken en naar kon kijken en kon zien wat het was, snapte ik dat het werkelijk tot liefde kunnen komen in jezelf betekende: dat als je het gehele gebied van je onderlichaam tot bewustzijn, tot ervaring kunt brengen (dus juist die negativiteit, die hele emotionele lading daarin), en het zich verbindt met de geestkracht in je, dat dan pas werkelijk de verbinding van het gevoel ontstaat, de liefde. En dat kan niet los van juist die kracht, die krachtspool in het vrouwelijke. Wat dus eigenlijk mannelijk is. Dan krijg je de bevruchting van het godskind in jezelf. En dat is naar mijn gevoel de eerste stap van de liefde.

43.Z.: Dat is waar, maar dat dit kan gebeuren is pas mogelijk wanneer de zuigkracht van de emoties is onderkend en herkend en daardoor een zodanig inzicht heeft gegeven - en dat heeft toch weer met de hogere gebieden te maken van het hoger bewustzijn -, waardoor er kracht komt om je te ontworstelen, te onttrekken aan de zuigkracht van die emoties. Waardoor de indaling van de geestkracht door het emotiegebied heen getransformeerd kan worden tot gevoel. En op kan stijgen, waardoor er weer een vernieuwing van inspiratie, dus van geestkracht-indaling kan geschieden.

--- Wat ik zo sterk ervaarde was dat het een hele diepe, stille kracht was.
Dus dat daar helemaal niets in was. Het had geen vorm.

44.Z.: Dat was dat goddelijk zijn. Het totale zijn.
Kijk, door zo'n beleving wordt alles van wat hier mystiek wordt gezegd duidelijk.
Wil iemand hier verder op ingaan?

--- Ja, misschien wel letterlijk. Alles doet me vreselijk zeer en mijn benen trillen.

totale herwaardering

45.Z.: Daarom zei ik dat het zo'n groot revolutionair gebeuren is dat de mens daardoor werkelijk, ik wil niet zeggen ondersteboven gaat, maar zich totaal moet herzien.
In een totale herwaardering komt van zijn menszijn.
Van zijn mensbeeld, zijn godsbeeld, zijn maatschappijbeeld.

--- Ik zou het willen vertalen naar wat er op het gebied van energie gebeurt. Het heeft te maken met het geleidelijk aan zakken in het stuitchakra. Het gebeurt in alle chakra's tegelijk eigenlijk. In alle chakra's kom je naar de onderste gebieden toe. En met name in het eerste en het tweede chakra, wanneer je a.h.w. op de bodem komt dan kom je ook tegen het plafond aan, dat is het gekke. Dat werkt onmiddellijk. Het bereiken van het laagste punt heeft een onmiddellijke reactie op het kruinchakra want het is net of daar een klep open schiet en energie binnenstroomt.

--- We proberen tot het diepste punt te komen. Maar het diepste punt hangt samen met het loslaten van a.h.w. de schuldgevoelens of de spijt of de berouw van de sprong uit de hoogste gebieden. En daardoor komen we tot herkenning, tot werkelijk durven zijn van wie je in je diepste wezen bent. Waardoor je echt kunt gaan staan, tot in het diepst van de aarde, omdat je daarin jezelf kunt herkennen.

46.Z.: Wat doe je dan als je zover komt, als je daarmee bezig bent?

--- Tot werkelijke herconstruering denk ik, in je zelf.

47.Z.: Van wat?

--- Van patronen die vanaf het begin van de oersprong voortdurend als onderstroom in jezelf aanwezig zijn geweest en bepalend zijn voor de materie.

48.Z.: Dus van wat? Van kosmisch karma, waardoor ontstond planetair karma, waardoor ontstond collectief wereldkarma, waardoor ontstond individueel karma. En andersom ook weer.

Wat je nu zegt is in heel veel leringen of lezingen verdicht gekomen. Daar werd steeds de nadruk gelegd op het luciferische van de afkomst van de mens. De sprong uit het goddelijk zijn naar de materie toe om in bewustzijn aan God gelijk te zijn. Het is de oorsprong van de gehele schepping van materie.

Maar tegelijkertijd in de verdichting daarvan werd dat vervormd tot schuld, tot kwaad zelfs. In de stof van de persoonlijkheid, in de bevestiging, in de macht van de persoonlijkheid. Nu komt de mens tot begrip, tot inzicht daarvan. Waardoor hij nu die vervormingen die in zijn persoonlijkheid hebben plaatsgevonden, van leven tot leven in macht, in bevestiging, in schuld daarvan weer, in miskenning daarvan weer, enfin de vier afgoden, om daar nu vanuit een andere optiek niet alleen naar te kunnen kijken, maar het zodanig te kunnen herkennen dat zelfs de wrijvingsaspecten en mogelijkheden hem duidelijk worden waarom die er moeten zijn en zelfs zullen blijven. Denk maar niet dat je na enkele van deze cursussen je je wrijvingsaspecten kwijt bent, God behoeft je ervoor. Want dan heb je geen evolutiemogelijkheid meer.

--- Maar de intensiteit, de emotie van lijden wordt dan wrijving.

49.Z.: Wordt dan wrijving en daardoor houdt de zuigkracht van dat lijden, dus de emoties op, waardoor er weer vernieuwing in het bewustzijn ontstaat en die vernieuwing in het bewustzijn, dus in het dagbewustzijn van de mens, vanuit de eenheid van dat hoger zijn. Want die wordt dan aangeraakt daardoor.

--- Een begrip wat voortdurend bij me rond zingt is 'genade'. We worden gedragen in de Christus, de realisatie van de schepping als ik dat zo zou mogen vertalen. We doen alsof het steeds ons proces is. Het is aan de ene kant ons proces en toch is er ergens iets wat genade is.

50.Z.: De genade hiervan is dat nu gaat doordringen in het gewoon menselijk bewustzijn dat deze lagere bewustzijnsniveaus, die wij altijd ondermaats hebben gevonden, onze emotiegebieden, onze lagere mentale gebieden, onze begeertes, dat ook daar en juist daar deze hogere machten en krachten, Elohim, in vertegenwoordigd zijn. Dat is de genade. Tegelijkertijd vanuit die genade de verantwoordelijkheid om daar zodanig mee te werken dat het vernieuwd kan worden. En uiteindelijk gereconstrueerd kan worden. In alle oosterse filosofieën is de persoonlijkheid minderwaardig verklaard. Datgene wat Alice Bailey brengt wordt speciaal gericht naar het hoger bewustzijn.

En daardoor vernieuwing in het mentale. En werden ook wederom de emotiegebieden weggeschoven. Maar dat kon niet anders. In dat tijdsbestek had zij nodig om juist dat te brengen. Zo hangt alles samen met elkaar.

In dit tijdsbestek hebben wij nodig om datgene wat nu in de psychosofie terecht komt, de herkenning van lijden, en vanuit dieper inzicht te kunnen komen tot loskomen van de zuigkracht daarvan, waardoor men lijden kan zien als wrijving, noodzakelijk voor de mens als eten en drinken, want zonder wrijving is hij een stilstaand water. Hij heeft wrijving nodig, absoluut. Maar hoeft dan dus niet meer mee te gaan in de zuigkracht van het lijden, van de pijn, van de emoties daarvan. Waardoor hij tot hoger bewustzijn kan komen en integratie daarvan in die menselijke persoonlijkheid. Juist in die onderste gebieden.

--- Is het dan zo dat genade het opdragen is van het lagere in ons?

Want je kunt het uiteindelijk niet loslaten. Alleen maar het laagste opdragen zodat het a.h.w. overgenomen wordt door de energie van het hogere

51.Z:

**Gij zult komen
tot de genade van de volledige acceptatie.
Want ook in juist uw lagere zijns
ben Ik aanwezig.
Zo ben Ik in U, in de genade van het zijn,
opdat gij uw lagere gebieden
in een dieper bewustzijn van Mij
zult kunnen brengen.**

de oerkracht van Lucifer en Michaël

--- Als we er zo over praten komt steeds het woord luciferisch en michaëlich bij me boven. Voor mij is het luciferische aspect de negativiteit, de verdichting in de negativiteit, naast dat michaëliche aspect. Het positieve en negatieve, het hoort bij elkaar, die twee. Als je nu door die lagere gebieden, waar ook dat luciferische zit, heen gaat dan help je dus eigenlijk ook het negatievere aspect om omhoog te komen, waardoor de verbinding weer mogelijk wordt, want het is een eenheid, maar het zijn twee aspecten van elkaar, dat michaëliche en dat luciferische. Als je dan omhoog komt dan geef je ook het luciferische aspect zijn waarde weer om ook op een hogere gradatie met dat aspect om te kunnen gaan.

52.Z.: Ja, het luciferische moet je zien als de hoogste oerkracht in alles wat is in de hele schepping, om aan God gelijk te worden, dus om hoger bewustzijn te verkrijgen. Pas in de verdichting wordt het niet michalisch door de vervorming die de mens daaraan hecht in zijn denken en zijn emoties, maar daardoor wordt het ahrimanisch, want dan wordt het een machtsbevestiging, op welk niveau dan ook. Dan is het dus ahrimanisch, dan wordt eigenlijk het tot het kwade, tot het duistere. De mens is nu zover dat hij de vervorming van dat hoge luciferische niet meer in dat ahrimanische hoeft te brengen maar tot dat michaëlsche kan brengen. En dan komt het tot de kosmische Christus in de mens zelf.

--- We zijn nu op het punt gekomen om dat ahrimanische, de lessen daarvan los te laten. Want het is natuurlijk goed geweest uiteindelijk, want we hebben daar iets van geleerd. We hebben er bewustzijn van gekregen. Dus in die zin kunnen we het ook accepteren als iets dat goed is geweest. En nu komt dus de sleutel van de Hades.

53.Z.: In de linkerhand van de mens, in de persoonlijkheid. Dat is alles wat van het begin af is uitgelegd, dat nu die persoonlijkheid een zekere mate van vrijheid krijgt in zichzelf om zijn wilsaspect te richten vanuit het hoger bewustzijn naar zijn lagere bewustzijnsniveaus. Waardoor die werkelijke transformatie en zelfs, in gradaties van niveau, reconstructie plaats kan vinden. Waardoor hij het luciferische niet meer hoeft te brengen in het ahrimanische maar nu kan opvangen in het michaëlsche.

--- Voor mijn gevoel heb je het wel over dat van Lucifer, de afscheidingskracht gehad, die je de oerkracht noemde, maar nog niet zo zeer over die heelmakende kracht. Hoe we die in ons zelf herkennen.

54.Z.: Dit is, een misverstand wil ik het niet noemen, maar een andere opvatting dan ik breng. De oerkracht van de sprong van Lucifer is niet de afgescheidenheid maar is juist om tot een grotere heelheid te willen komen. De afgescheidenheid begint pas wanneer de mens dat in zijn verdichting van zijn menselijke aspecten, voornamelijk in zijn lagere denkvermogen en in zijn emotiegebieden opvangt en daarmee aan het werk gaat en het daardoor in allerlei gekke vormen brengt: zo met een bol en dwarsliggend en noem maar op. Ik zie allemaal gekke vormen voor me.

--- Wat is dan de oerkracht van Michaël?

55.Z.: De oerkracht van Michaël zit al in die sprong van aan God gelijk te willen zijn. Alleen moet het nu opgevangen worden in het diepste gevoelsgebied van de mens, dus de liefde waardoor dat hoger bewustzijn kan gaan werken en tot herkenning en tot bewustwording in die lagere aspecten van die mens gaat komen.

Om een heel concreet voorbeeld te geven. Zoals wij ontwikkelingshulp geven, de rijke landen van het westen en Amerika, wordt deze ontwikkelingshulp vanuit bepaalde morele waarden en schuldgevoelens enz. gegeven. Maar daar zit dan een heel gemeen achterdeurtje in om daar zelf nog weer beter van te worden.

Wanneer de mens dat hoger bewustzijnsgebied van hemzelf, dus aan God gelijk te willen zijn, niet meer in zijn menselijke lagere aspecten opvangt om in macht te zijn, dan kan zijn hart, - laat ik maar gewoon zeggen hart - zijn diepste gevoelsgebied zodanig geraakt worden, dat er daardoor in zijn hogere bewustzijn andere vormen van realisatie van ontwikkelingshulp kunnen komen die gericht zijn op de vrijmaking en het goddelijk zijn van van de mensen die in deze ontwikkelingslanden zijn. En niet op eigen winstbejag en op eigen machtsvergroting enz.

In de ontwikkelingshulp is heel duidelijk hoe de mens handelt vanuit morele begrippen. Zover is hij al gekomen ook in zijn lager denken, - doorspekt met schuldgevoelens - dat hij dus ontwikkelingshulp geeft aan arme landen. Deze ontwikkelingshulp is in wezen vertrapping van deze arme landen. Ik ben een beetje fel op dit moment voel ik. Het heeft te maken met niet dat respect, niet die liefde hebben voor de mensen in die ontwikkelingslanden. Want dan zou je hen met een zo grote mate van bewustwording gaan bereiken, gaan begeleiden, dat zij niet in een afhankelijkheid worden gestort waardoor zij in een nog lagere bewustzijnstoestand komen dan zij al zijn. Want nu maakt de westerse mens deze mensen in deze landen afhankelijk. Maakt hen onvrij. Ze zijn al zo onvrij en afhankelijk. Nog meer. Omdat deze westerse mens zijn eigen macht daarin wil bevestigen.

HOOFDSTUK II: CONTACT

(cursusavond 25/03/87)

A. Inleiding

Wat we hier net deden, die kaars aansteken, elkaar een hand geven, dat gebeurt automatisch. Dat hoort er nu eenmaal bij. Spirituele mensen doen dat.

Wat doen we eigenlijk? Wat gebeurt er in ons hele kosmisch bestel wanneer een groep mensen dit bewust doet? Kennis van het hoger zijn. Dan gebeurt er in al de verdichtingen van de zeven gebieden in ons kosmisch bestel een kleine transformatie. Wij steken een kaars aan, bewust van eenheid tussen mensen, tussen mensen in de stof. Wij verbinden onze handen met elkaar, mensen in de stof. Maar we doen dat vanuit een hogere energiebewustzijn. We doen dit vanuit een bewustzijn in ons zelf dat in de hogere bewustzijnsgebieden die eenheid al bestaat en dat we dit nu alleen nog echt bewust moeten maken in ons denken en ons gevoel. We moeten het ervaren door elkaar de hand te geven. Door duidelijk die kaars aan te steken.

samenspel

Ik wilde het hebben over hoe er nu is een samenspel, omdat de oproepende kracht van de mens heel groot is geworden, omdat in het bewustzijn van de mens het begrip, inzicht gaat komen van zijn geestelijk zijn, van zijn geestelijke verbinding, zijn werkelijke eenheid met dit hoger zijn, met zijn goddelijk zijn in zichzelf, vanuit die oproepende kracht; dat is een geweldige energiegolf die omhoog wordt gestoten. Ik zeg nu wel omhoog, maar hij kan overal heen en we vertalen dit nu door omhoog. Dit kan komen omdat het totale bewustzijn steeds dieper, steeds meer geïntegreerd gaat raken met geestelijke gebieden. Dit is een vicieuze cirkel.

Nu zijn we op een punt gekomen van het samenkomen vanuit, laat ik het maar die zevende hemel noemen, vanuit de hoogst kosmische gebieden, dwars door al die verdichtingen van sferen heen, en van onder dwars door al de verdichtingen heen. Ik doe in de meditatie wel eens zeven trappen omlaag en zeven trappen omhoog en nog zeven trappen verder omhoog. Uit deze samenspraak komt nu een echte, een reële, een stoffelijke vernieuwing van bewustwording. Maar daar moet die stoffelijke mens mee leren omgaan en mee leren werken. Naar zichzelf toe, individueel en naar zijn omgeving toe, zijn naaste.

We zien nu dat een groot deel van de mensen overal op de wereld vrij plotseling open gaat en in contact komt met de eigen geestelijke gebieden. Maar niet alleen in contact komt met de eigen geestelijke gebieden, maar dat daar vrij direct de antwoorden op komen, of aanreikingen voor komen vanuit geestelijke dimensies buiten die mens. Dit houdt in dat wij nu geacht worden niet de kennis, wel het innerlijk weten, wel een bepaalde mate van acceptatie, wel het richten van onze heilige wil in de realiteit te kunnen gaan gebruiken. Dit betekent dat er nu onderscheiding moet gaan komen in vormen, in wijze van spiritualiteit. Dat naast deze onderscheiding moet komen leren hanteren van bepaalde verscheidenheid van vormen van spiritualiteit, dat verder komt het begrip in ons zelf. Dat wij bezig zijn hierin ons van niveau tot niveau te verdiepen en daardoor steeds meer integratie krijgen in ons dagelijks zijn.

De kennis van het hoger zijn in de mens kan naast de spirituele waarde daaraan verbonden ook zijn grote valkuil waar die mens in kan vallen, hij zelf daartoe de trillingen uitzendt waardoor daar respons op komt zodat die mens ook juist daarin tot vernieuwing en evolutie kan komen.

De valkuil is dat in ieder mens die in zijn eigen spiritualiteit reëel in zijn menselijk zijn zichzelf herkent, daar toch weer alle aspecten in brengt die hij, toen hij nog niet spiritueel bewust was, ook had, maar die wanneer hij spiritueel bewust is, heel duidelijk meespreken. En helemaal niet verdwenen zijn, want die blijven bestaan. Zij blijven jouw antennes, jouw prikkels, jouw sensoren, om steeds meer verdieping, steeds meer vernieuwingsmogelijkheden daardoor in je zelf te kunnen verkrijgen.

nieuwe verantwoordelijkheid

Vanuit psychosofie zoals wij dat hebben gekregen, het twaalfvoudig pad in de scholing tot inwijding, zijn wij nu werkelijk aangeland in het reëel maken, het tot werkelijkheid brengen in de stof van de tweede fase. Deze tweede fase is niet meer zo gebonden aan vormen en vormgevingen als die eerste fase. Deze tweede fase heeft meer inzicht van de persoon. Heeft meer verdieping naar het zelf van de persoon. Heeft geleerd de wil te richten op het mentaal vermogen, dus op de gedachten, en op de emoties.

Maar wat deze tweede fase inhoudt is dat hierdoor de verantwoordelijkheid en de bewustwording in deze verantwoordelijkheid - dus de verantwoordelijkheid in deze bewustwording en de bewustwording in deze verantwoordelijkheid - zodanig werken dat er een hogere en diepere inzet wordt gevraagd van het geestelijk wezen van de mens in zijn persoonlijkheid.

De Elohim, zoals werd aangegeven, dus de hoogste kosmische krachten, krachtvelden, energievelden, in de hele kosmos en in ons zelf aanwezig, werken juist, en dat klinkt vreemd, wanneer de mens zich spiritueel bewust is geworden in de lagere gebieden. In die lagere gebieden werken ze heel hard opdat de mens de kans krijgt om de nieuwe spiritualiteit, zijn integratie daarin, nog duidelijker in zijn eigen materie te plaatsen.

Dat houdt weer alle oude valkuilen in die we allemaal hebben. In die valkuilen zitten nauw verborgen trapjes. Eerst viel je er helemaal in. Dan kom je er een jaar later achter waarom je er bent ingevallen. Nu gaat het wat vlugger en je ontdekt het trapje waardoor je er weer uit kunt komen. En toch blijven we vallen in die valkuilen, totdat die spiritualiteit die wij nu in ons hebben, geen weerstanden meer opwekt, oproept en daardoor realiseert.

Dat is de tweede fase. De nieuw verworven spiritualiteit, nieuwe inzichten, een nieuw begrip roepen weerstanden op in ons ego. Die gaan wij te lijf met onze nieuwe spiritualiteit, begrippen en inzichten enz. Toch blijven die weerstanden er. Waarom? Omdat de mens vanuit zijn opdracht zijn geest in stof te brengen dit verwacht met het ego, dus de persoonlijkheid tot hele grootheid, tot een enorme uitdijning te brengen. Hier is een valkuil. Dat is net die tweede fase.

Het is niet de persoonlijkheid, het ego wat groot moet worden in of door de nieuwe inzichten, door de nieuwe bewustwording, de nieuwe spiritualiteit, nee. Het ego hoeft niet klein maar moet in evenredigheid gaan komen. Evenredigheid betekent dat de weerstand, de begeerte, de wens het willen pakken, het willen uitdijen van dat ego gezien moet kunnen gaan worden dat dit wederom gebeurt vanuit juist dat hogere, de werking van de Elohim, van die machten en krachten om dat nog meer, nog dieper, nog groter in de stof te brengen. Dat gaat maar door. Totdat wij geleerd hebben dat het pas werkelijk tot dat kosmisch Christus-zijn in ons kan leiden wanneer wij, beseffend dat de weerstanden in ons ego juist groter worden door nog meer inzicht en meer spiritueel besef, leren ook daarin los te laten.

Dus niet meer te willen. Niet meer te willen zijn. Niet meer te willen hebben.

Niet meer te willen uitstralen. Heel stil, leeg te worden.

Want dan gaan die Elohim op een geheel andere manier te werk.

Mensen die nu aangeland zijn in die tweede fase moeten al datgene wat naar hen toe komt nu niet meer bezien en ondergaan vanuit alleen de negatieve aspecten daarvan want daar ben je nu aan voorbij. Nee, je hebt nu de kracht en de mogelijkheid om juist de positieve kanten heel duidelijk te gaan zien en wat het je te zeggen heeft.

Want alles wat tot ons komt is alleen maar om ons steeds bewuster en steeds dieper in ons hoger zijn tot eenheid te brengen.

Dan zul je zien dat de vormen die wij zelf hebben gebouwd en gemaakt waarin wij ons zelf als mens, als persoonlijkheid op onze plaats voelden, waarvan wij dachten dat wij zus of zo waren, dat we zus of zo moesten handelen omdat die ander zus of zo doet, dat dat langzaam verandert. En dat er ruimte gaat komen in jezelf voor het spel van die kosmische energieën. Dan zie je dat daar geen weerstanden meer zijn en alles wat dan naar je toe komt een neutraal gegeven gaat worden. Dat is op het einde van de tweede fase, bijna de derde fase. Op het einde van die tweede fase is het genoeg hebben van, de moeheid aan, alles wat er nu nog speelt, klaar. Er zijn dan geen weerstanden meer. Dan zijn die Elohim, die krachten, niet meer als weerhaken met uitsteeksels. Het lijkt weer op die swastika, maar niet de verkeerde kant op; het zijn dan als trillende slangetjes zo naar beneden en weer naar boven.

In een totale harmonie. Daar gaan we naar toe.

Hoe minder weerhaakachtig hangt af van hoe weinig weerstand je in jezelf aankweekt.

--- Het kan toch nooit zonder je weerstand, want de weerstand blijft tot het laatste moment. Misschien kun je het beter wrijving noemen. Dat is anders dan weerstand.

56.Z.: Je weet natuurlijk dat het zonder weerstand niet kan gebeuren.

Uiteindelijk houdt weerstand als weerhaak op. Dan blijft wrijving achter die zorgt dat het kosmisch spel steeds kan blijven doorgaan zonder dat je daardoor iedere keer een heel stuk energie verliest. In gedachten of met de emoties.

--- Dan zeg je dus: dan wordt het positief. Als je weerstand wrijving noemt, kan je de positieve kant zien van de weerstand. Dan zie je het als iets wat erbij past en wat hoort bij het groeien.

57.Z.: Dat is het leven. Het gaat net zo lang door totdat zelfs de wrijving ophoudt. Dan wordt je yogi.

B. Dialoog

fasen op het pad

--- Over die twee fasen Zohra. Die eerste fase heb ik zelf herkend als de bewustwording van het ego. Dat die goddelijk is en dan kom je bij dat hoger zelf en al zijn geledingen aan. Hoe zou je nu die tweede fase kunnen benoemen? Het heeft toch ook een bepaalde werking, een bepaalde uitstraling.

58.Z.: Die tweede fase houdt in dat de liefdeskracht van de mens wakker wordt. Dat die liefdeskracht in de mens, die gezeteld is in het hartchakra, de mens tot kracht brengt om zijn wil te kunnen richten vanuit die eenheid met dat hoger zijn. Dat is moeilijk.

--- De wil te richten zeg je. Maar waarop?

59.Z.: De wil te richten naar het zelf, naar de persoonlijkheid van de mens. Want het is zijn enige instrument, vanuit dat hogere, om te kunnen zijn in werkelijke verbinding met dat hogere. Dat houdt in dat na het inzicht en de bewustwording van de gebondenheid in het mentale gebied, de gebondenheden in de emotiegebieden, die mens afhouden van de werkelijke integratie van dat hoger zijn. Maar dat gebeurt niet zo maar. Je moet je wil heel bewust vanuit het weten van dat zijn gaan richten op jouw mentale gebieden en op jouw emotiegebieden. Opdat de zuigkracht van zowel de patronen in de mentale gebieden, de patronen in de emotiegebieden jou als persoon, in jouw persoonlijkheid, niet steeds weer opnieuw weghouden van de verbinding met dat hoger zijn. Nu krijg je de macht en de verantwoordelijkheid in je om je wil daarop te gaan richten. Maar die wil alleen erop richten helpt weinig want als er geen liefdeskracht in je zelf is dan lukt het niet. Dan kun je zoveel willen als je wilt. Waardoor ontwaakt dan nu plotseling die liefdeskracht? Door de bewustwording in het hoger weten van de mens, dus heel diep in de mens. Daardoor komt hij in het denken van alles wat we nu zo hebben meegemaakt. Zover zijn we dat we dat weten. Nu moet die energie die stof nog doordringen. Het is een energieontlading die door die stof heen moet en daardoor die stof meeneemt.

--- In de eerste fase zie ik dat die wil gericht wordt op dat wat bewust geworden is en om wat wij afgoden of valkuilen of wat ook hebben genoemd, in evenwicht te brengen. 'Ik laat me niet meeslepen door die miskening, door het schuldgevoel' enz.

In de tweede fase komen die valkuilen weer terug, zeg je. Toch is dat anders. Kun je omschrijven wat dan dat verschil is waar de wil zich dan op richt?

60.Z.: Nu is het niet meer: 'Ik laat mij niet meer meeslepen', dat is de eerste fase. Nu is het: 'Ja, Heer van het Licht, ook hierin, ook juist in deze negatieve aspecten van mij herken ik U. Herken ik dus mij zelf. U is ik.' Dan is het nu niet alleen maar: ik laat me niet meer meeslepen, ze krijgen me niet zo gek, nee, is het gaan onderkennen waardoor je iedere keer onderuit gaat en daarin meegaat. Dus zeggen: "Mijn zijn is nu zo diep geïntegreerd met U, God in mij, Heer van het Licht, dat er nu in mij moet zijn een zo diepe kracht van liefde, dat ik niet alleen maar zeg, 'nee ik ga niet mee', maar zeg: 'kom maar'." En omdat het komt hoeft ik niet meer mee. Dit is de tweede fase.

--- Maar dan moet je ook erkennen dat het negatieve goddelijk is.

61.Z.: Natuurlijk, anders kan dat niet.

--- Dat is dus de overgave. Je hebt het over de wil. In mij voelt dat als het overgeven aan dat wat ik nog niet weet. Dat werkzaam laten worden.

62.Z.: Ja.

--- Maar het is meer dat je er een voorwaarde voor schept dan dat je het wil. Ik merk zo in mij zelf dat als ik het wil het heel moeilijk is om je eigen hogere wil te leren kennen. Het willen is nog heel vaak verbonden met mijn ego wil en dan werkt het niet. Het voelt dan eerder als een voorwaarde, een bereid zijn waardoor het kan gebeuren, dan dat het willen is.

63.Z.: Ja, dat is die liefdeskracht in jezelf waardoor je kunt komen tot het zeggen: 'Dat wat ik vroeger zo ellendig heb gevonden, kom maar, ik kan het aan door mijn liefde in mij zelf.'

En dan komt dat jouw ego zich nu door deze liefdeskracht, die hele grote Elohim die werkt, de macht heeft om zich te richten vanuit het hogere en niet meer vanuit de lagere egoïsche begeerte. Dan komt de wil pas om de hoek kijken.

Niet eerder, niet andersom.

--- Je moet dan toch ook oppassen dat het geen oproepende kracht wordt. Zo van: 'kom maar...' Ik zie het al komen!

64.Z.: Ik denk niet dat een van ons nu zo gek is dat hij gaat staan van:
'Kom maar met al je ellende, laat dat maar door me heen komen.'

in ongeschonden staat

--- In de afgelopen weken werd ik voortdurend geconfronteerd met het element geld.
En geld, materie, is een moeilijk punt voor me om goed mee om te gaan.

In eerste instantie riep dat een hele diepe angst op bij mezelf. Tegelijkertijd kon ik
toch zien: oké het is angst, stop je denken en ga er niet in mee.

Laat die angst maar zijn.

Vandaag kreeg ik het beeld alsof al die angst zich als een soort atoom, als een bol,
zich voor me aftekende maar dat het hart van die bol zuiver licht was. En opeens zag
ik dat als ik me concentreerde op dat licht en in die bol trad dan die angst mij nooit
meer zou kunnen pakken. Dat het er wel kan zijn maar dat het diepere perspectief in
wezen er al is en daardoor je nooit verloren kunt zijn.

65.Z.: Ja. Het geeft dan een zo'n grote, diepe, ruime kracht in jezelf, zo'n liefdes-
kracht, dat je door die angst heen gaat. Zonder dat je geschonden wordt. In de
genezingsmiddagen zeg ik dat in ieder mens een ongeschonden deel aanwezig is.
Maar jouw denken of emoties bepalen of jouw beleving dat deel ongeschonden houdt.

--- Het was een ervaring van een enorme ruimte en vrijheid.

66.Z.: Dat is, wat ik al eens eerder gezegd heb, dat de eerste christenen de arena
ingingen en maar lieten doen. Ik bedoel heus niet dat we allemaal naar de slachtbank
hoeven te gaan. Maar het betekent dat als je je zo opstelt niets je in wezen meer kan
raken. Nu klinkt het erg veel en erg groot, in gradatie van niveau dan.

Dat je daardoor in jezelf een zodanige wisselwerking, kosmisch spel van energieën
opbouwt waarin je ongeschonden verblijft.

--- Ik protesteer een beetje alsof dat emotievrij is. Alsof daar weer niet die dualiteit
aanwezig is. Ik denk n.l. dat het alleen maar via die dualiteit kan. Dat ook steeds weer
de negatieve emoties daar aanwezig zijn, net als de positieve emoties. En dat juist het
negatieve spel van die emoties de kern is waar de energie aan vast zit. En dat is niet
meer iets wat je doet, wat je liefhebt, maar wat *is*.

Alsof dat actief is.

67.Z.: Als je niet herkenbaar in jezelf in die ongeschonden kern verblijft dan is die dualiteit van het spel van de emoties, dus ook juist de negativiteit daarin, nog zo dat het jouw ontzaglijk veel energie kost. Wanneer je, wat net gezegd werd, in die bol verblijft van jouw ongeschondenheid, dan spelen die emoties wel - dat moet ook - ik zeg niet dat dat niet gebeurt.

In alles wat ik zeg wordt van dat negatieve gezegd dat het noodzakelijk is om tot vernieuwing te kunnen komen. Maar het vreet je niet op, als ik het zo even mag zeggen. Het holt je niet uit. Het brengt je niet van jouw ongeschondenheid af. Je registreert je emoties - je herkent ze - je zult ze best ook nog door je heen voelen gaan natuurlijk, maar je kunt ze nu - niet buiten je plaatsen, maar de waarde ervan, de zuigkracht ervan zelf reduceren, reguleren. Dat is belangrijk.

--- Als je dat niet kunt? Dat er b.v. zo ontzettend veel gebeurt in een hoog tempo?

68.Z.: Dan heb jij het nodig - ik zeg jij, maar dan kan ik ook zijn of een ander - dat vanuit het hoger zijn geoordeeld wordt dat het juist voor jouw evolutie noodzakelijk is dat je daar zo diep weer opnieuw doorheen gaat. En pluk dan de vruchten daarvan, door er uit te gaan herkennen wat het je nu aan positiefs geeft. Dan ben je dus een heel stuk verder dan in die andere fase, toen je alleen maar zag dat het negatief was en dat je daar niet meer in mee hoefde te gaan. In deze tweede fase kun je er in meegaan, zelfs heel diep met je emoties, maar dan nu ook herkenkend wat het jou voor positiefs kan geven. Wat je daarmee kunt doen om nog een diepere bewustwording daarvan te krijgen en daardoor in eenheid te komen.

--- En als je die positiviteit dan niet kunt zien? Dat je alleen maar in die molen zit en die gaat maar door en door?

69.Z.: Dan denk ik dat het de hoogste tijd is dat je gaat kijken naar jezelf.

--- Dat is een dagtaak op zo'n manier hoor.

70.Z.: Dat weet ik wel. Maar voordat je kunt gaan kijken zul je toch tot een hele diepe acceptatie moeten komen. En als die acceptatie er niet is kun je zelfs niet zo duidelijk kijken. In die eerste fase kun je al gaan kijken zonder tot zo'n diepe acceptatie te komen. Anders kon geen enkel mens dat.

In de tweede fase moet je door een veld van werkelijk acceptatie heen. En dan pas ga je ook werkelijk zien waar het aan ligt dat je weer zo diep wordt meegevoerd. En dat is dan ook nog iets van de mens zelf, dat die ziel zich nog op een diepere manier offers brengt. 'Een offer brengen op Mijn altaar' werd er gezegd.

En in een van die teksten stond dat deze offers niet meer nodig waren. Dat er niet gevraagd wordt om deze offers. Dat er alleen maar gevraagd wordt om jezelf in jouw liefde te accepteren. Want daardoor ben je in eenheid met dit hoogste zijn.

vuur door wrijving

--- In de geheime leer via Blavatsky, en in een verhandeling over kosmisch vuur via Bailey wordt al sinds einde vorige eeuw gesproken over een drievoudig vuur. Dat laagste heet heel nadrukkelijk en expliciet: vuur door wrijving. Het hoogste vuur is de elektriciteit van goddelijke wil zoals die in de oneindigheid van het Plan van licht in conceptie ligt. Het middelste vuur is het vuur van liefde zoals die door de Zonnelogos tot uitdrukking komt. Maar het laagste is het vuur door wrijving. Dat ligt in de kiem van het denkvermogen van de mensen. Het hoogste vuur is nog totaal onbereikbaar voor onze begrippen, maar het lage vuur door wrijving, het vuur van het goddelijk denkvermogen, richt zich steeds sterker op het tweede vuur, dat van de bewuste liefde. Sinds kort wordt binnen de psychosofische inspiratie weer gesproken over het mentale dat de liefdevolle begeleider is van het gevoel. En nu wordt ook gesproken over de wrijving. Is het juist dat dit wijst op een beslissend punt in de ontwikkeling van de psychosofische inspiratie

71.Z.: Ja, ja.

--- En is dan één van de aspecten van dit punt dan het besef dat lijden meer aan het emotionele gebied gekoppeld zit, en wrijving meer aan het lager en het hoger denkvermogen?

72.Z.: Ja. Want door het emotionele gebied wat in beroering is wordt het lager mentale vermogen geprikkeld. Hetgeen nieuwe emoties brengt, een nieuw spel van deze emotie brengt, een nieuwe ordening brengt in dat emotioneel gebied.

De wrijving ontstaat - en dat zijn inderdaad de goddelijke krachten, de Elohim - zowel in het emotionele gebied en daardoor doorwerkend naar het lager mentale gebied, waardoor weer terugkerend tot het emotioneel gebied in een wisselend spel van energieën.

Het beslissende punt waar de vraag over gaat is dat wij in de psychosofische inspiratie genaderd zijn tot het beslissende punt van het tweede vuur.

Van het vuur, de zielekracht van de liefde, de liefdeskracht in de ziel.

De kracht van de liefde zodanig dat de ziel - ik zal het wat eenvoudig zeggen - zich niet meer verplicht acht om steeds weer nieuwe brandoffers op het altaar der liefde neer te leggen. Doch zich in zijn totaliteit richtend naar het hoogste vuur, indalend in het lagere vuur in de persoonlijkheid tot uitdrukking komend.

--- In de ontwikkeling van de godsvolk mens bestaat er een ritme tussen de ontwikkeling van die twee kanten in dier voege dat ze elkaar afwisselen. Als dat zo is dan heeft ook de psychosofie weer een opvolgster. Of in het allerhoogste mentale of in laagste atmische."

73.Z.: De psychosofie zal haar opvolgster vinden in psychosofie zonder 'de'. Het betekent dat de opvolging hierdoor nu gegarandeerd wordt dat in ieder mens vanuit de wijsheid van de eigen ziel het kosmisch spel van energieën zal worden herkend en in vol bewustzijn meegespeeld. Waardoor de mens door de wrijving van het laagste vuur uiteindelijk heen komt om in de ongeschonden staat van de liefdeskracht in het eigen zijn te kunnen komen. Dan is de poort gekomen naar het hoogste bewustzijn. En dat duurt X tijd. Maar dat is dus een heel beslissend moment en een ommekeer die juist nu in het begin van het Aquarius tijdperk plaatsvindt. Begrijpen jullie wel hoe verschrikkelijk belangrijk dit is? Dat houdt in dat het totale bewustzijn van dit zonnestelsel in een verdieping komt op deze hele grote kosmische spiraal. Een verdieping hoger zal ik maar zeggen, een niveau verder. Dat houdt in dat nu eindelijk, het kan tweeduizend jaar duren, in de mens de liefdeskracht zodanig kan gaan werken dat niet meer het ego tot bevrediging gebracht hoeft te worden.

--- Het houdt ook in dat wat wel eens beschreven werd als de totale vernietiging van de aarde zich omgekeerd heeft ...

74.Z.: Zich omkeert, ja. Dat is al een voldongen feit. Maar de consequenties van alles wat al is gebeurd, dat zal toch in de stof gevoeld worden.

--- Heeft dat dan te maken met wat je, laten we maar zeggen in langere tijden als schakels van een ketting meegenomen hebt, die je dan toch nog door die wrijving moet beleven, maar dat door de positieve liefdeskracht je geen schakels toevoegt. En dat je daardoor dichter bij dat liefdesbegrip kan komen, dus wat je karma zou kunnen noemen.

75.Z.: Ja. Schakels toevoegt weet ik niet, maar dat je de patronen, de vormen wel in stand blijft houden.

De vorige keer moest ik een zodanige schok brengen en een zodanige revolutie bij jullie allemaal teweeg brengen, en natuurlijk kwam er weerstand en ook agressie, en dat moest ook. Maar ik weet bewust dat ik dat moet doen om iets los te maken, om oude vormen bij jullie te schudden zodat je ze kunt loslaten.

Dat is een zeer ondankbare rol. En het is toch door van te voren in mijn stilte te zijn - want ik was zo nerveus, ontzettend! - maar door van tevoren in mijn stilte te komen en te proberen om in dat ongeschonden zijn te verkeren kreeg ik de kracht om het te doen. Vraag niet hoe, maar dat geeft niet: het gebeurde.

Maar daardoor is er een drempel voorbij, die is alweer daar ...

En wat ik doe kan een ander ook, want dat is niet aan mij beschoren, dat kan iedereen!

Dat heeft te maken met niet in de angst te komen wanneer jij merkt dat jij al jouw zekerheden, al jouw vastigheden van dit leven, al jouw patronen, alles wat je hebt opgebouwd - het lijkt alsof alles op zijn voegen staat te schudden en of dat verdwijnt!

Want ook dat, juist dat is waar je nu doorheen moet gaan! Dan kom je in dat tweede vuur, dus de tweede fase van het twaalfvoudig pad. En daar zijn we nu aan toe.

--- Als je je dan bewust bent dat je zo af en toe zo flink moet schudden, dan komt daar natuurlijk commentaar op, daar komt natuurlijk ook verzet op, in gradaties van niveau. Dat heeft denk ik jou ook iets te brengen. Kun je iets concretiseren over wat het jezelf te brengen heeft?

76.Z.: Ja. De eerste fase: je bent je bewust, je weet dat, oké, ik ga er niet meer in mee! Daar begin je mee, omdat je herkend hebt dat zo het ego moet werken, want anders kan het niet in dat nieuwe energiecircuit komen.

Nu ben je daar in de loop van de tijd in gevorderd, in gegroeid en nou kom je aan dat punt, die weerstand die daar komt, de agressie, de pijn, haat, fanatisme, macht enzovoort. Dat doet best pijn en dat blijft pijn doen, en dat is helemaal niet erg. Je hoeft niet te genieten van je pijn, wij zijn geen masochisten! Maar je moet die pijn nu toestaan en daar niet meer alleen de negatieve werking van ondergaan.

Begrijp je wat ik bedoel?

Dus niet alleen de negatieve werking op jezelf of op die ander daarvan zien, maar vanuit dat dieper bewustzijn wat je nu hebt gekregen, ook nog kunnen gaan zien wat het verder inhoudt.

--- Maar dat is juist dat moeilijke stukje. Want het is niet zo dat ik dan bang ben voor de pijn, en de kritiek die er gegeven wordt was ook heel opbouwend, maar ik vind het dan moeilijk om die ander daar dan een stukje hulp in te geven.

77.Z.: Die ander komt naar jou toe en vraagt dan:

'hoe moet ik met die kritiek omgaan?'

Daarvan kun je dan alleen aangeven dat die persoon in zichzelf kan herkennen wat daar in die kritiek voor zichzelf waar van is. Op een andere manier niet, want dat mag je eigenlijk niet eens. Die ander moet in de vrijheid blijven om in de kritiek de eigen herkenningspunten te herkennen, en dat dan naar voren te kunnen brengen en dat dan als zijn eigen waarheid ook te kunnen accepteren.

Maar eigenlijk wou ik nog veel dieper gaan als wat je nu zegt en dat is dat tweede vuur waar over gevraagd werd. Dat is de kracht van de ziel, dat is de eeuwigdurende liefdeskracht van de ziel, waardoor de ziel steeds weer de nieuwe moed krijgt om opnieuw te incarneren en weet ik wat voor leven te gaan leiden. Maar nu, ik dit nieuwe tijdperk zijn wij mensen vanuit vroegere tijden tot nu zodanig verder gekomen, zodanig geëvolueerd dat wij niet meer in die ziel die wij zijn aan één stuk door de offers hebben te brengen om onze persoonlijkheid tot rede te brengen.

Snap je dat?

--- Nee.

78.Z.: Ik zal het simpel zeggen. De hogere gebieden van de ziel en de lagere gebieden in de ziel. In de hogere gebieden: het ongeschonden, volmaakte zijn. In die lagere gebieden stukken die onverlicht zijn, nog niet verlost zijn. Die dus door de ervaring van het lijden in de persoonlijkheid, in het materiële leven tot bewustwording kunnen komen en uiteindelijk tot verlossing, tot transformatie, en daardoor reconstructie.

In ieder leven kiest die ziel dus een bepaalde vormgeving uit als mens, bepaalde aspecten al in die ziel aanwezig in dat deel wat incarneert in die mens, want het is nog maar een deel. Daarin zijn al die aspecten aanwezig, bewustwording via lijden, via ervaring.

Nu komt die mens zo ver dat hij de kracht krijgt om die vastgestelde vormen waarin die ziel tot verlossing wil komen los te kunnen laten.

--- Ik begrijp goed dat er een hoger en een lager deel in de ziel is. Dat hoger deel is weer dat licht in die ziel. Nu zijn we met de tweede fase bezig en nu kan ik me voorstellen dat er een hele ontplooiing in die ziel komt in die tweede fase. Is dan het einddoel van die tweede fase de reconstructie van die lagere ziel?

79.Z.: De reconstructie van de dwangmatigheid in die ziel om steeds nieuwe offers te brengen om tot verlichting te komen. Offers zijn niet meer nodig.

"de offers zijn..."

**De offers zijn, Mijn broeders en zusters,
datgene wat gij vanuit uw hoogste zijn, toen gij zocht naar bewustzijn,
en daarom het rijk der mensen verkoos:
het willen gelijk zijn aan God,
u een zodanig schuldgevoel heeft gegeven
dat gij daaraan alleen kon voldoen
door steeds meer offers te leggen op Mijn altaar der liefde.**

**En zo zeg Ik u, voorwaar Ik zeg u
dat gij nu, in de groei, in de evolutie van uw geestelijk bewustzijn,
nu zover zijt gekomen
dat gij kunt begrijpen dat deze offers
op deze wijze
niet meer van u gevraagd worden.
Hetgeen betekent dat gij ...**

**dat gij in het licht van uw liefde
de kosmische Christus in u hebt.**

**En dat gij nu kunt komen,
juist door de wonden die de historische Christus,
de offers die Hij in de materie heeft gebracht,
nu het zicht hebt gekregen op uw eigen ongeschonden zijn
in de liefdeskracht in uw eigen hart.
Dat gij nu, vanuit uw diepste zijn
in verbinding met Mij, de kosmische Christus in u,
in een zodanige staat, in een huwelijks staat
van liefde zult kunnen verkeren,
dat gij niet meer in de oude vormen, vervullend, herhalend
deze offers hoeft te brengen.**

**Het enige waar gij mens, Mijn broeder, Mijn zuster
nu in uzelf tot de diepste verbondenheid
met uw ongeschonden staat van volmaaktheid zult verkeren is
dat gij toestaat, in uw persoonlijkheid, uw ego**

**een zo diepe liefde
van werkelijke en totale acceptatie en vergeving te brengen,
dat gij daardoor opgeheven wordt
tot de zuivering en de loutering van het tweede vuur.**

**En zie, Ik zal Mij aan u openbaren
en gij zult Mij dan in u herkennen.
En gij zult Mij in een zodanige liefdesherkenning in uw diepste zijn accepteren,
dat niets meer u van uw stuk zal kunnen brengen
waardoor gij de werkelijke verbinding,
de bewuste verbinding in uzelf
met deze uw ongeschonden staat zult verliezen.**

**En dit is wat gij en Wij,
Wij hier in de geest, uw Broeders in de geest,
al degenen die u zijn voorgegaan, en die nu met u zijn
- kijk toch eens rond en zie hoevelen van Ons hier met u zijn -
weet dan dat dit bewustzijn,
deze werkelijke diepste acceptatie en vergeving
uw planeet zal redden van de vernietiging,
dit gehele zonnestelsel in de vernieuwing zal brengen
van een nieuwe kosmische spiraal.
En zo zult gij dan zijn de stichters van het nieuwe wortelras,
waardoor deze planeet zal zijn
een stralende gouden troon,
waar deze blauwe planeet de troon van de Heer van het Licht zal zijn.**

"gij zijt allen van het huis van David"

--- Kun je in dit verband toelichten de zin:
'Gij zijt allen van het huis van David'

**David, de stichter van het huis waar de historische Christus uit voortkwam,
David, de niet wetende jongeling, de eenvoudige van geest,
komend tot koningschap
is de diepere mystiek hiervan.**

**Maar dan, David gekomen zijnd tot koningschap,
komend in de macht van zijn eigen persoonlijkheid,
daarin werkend in goed, en kwaad,
daarin werkend met juist die hoge inspiratie hem gegeven,
heeft daarin bevestigd de gang der mensheid.
De mens, onwetend, komend tot geestelijk bewustzijn,
daardoor het ego versterkend, doen groeiend,
wederom komend tot punt van werken,
in goed, en kwaad -
hoor Mijn vraag: in goed, en kwaad.**

**Uw ego groeit mee met de verdieping en de verruiming van uw bewustzijn.
Nu, komend tot de tweede fase, het tweede vuur,
is aan u of het ego zal prevaleren boven het hogere zijn ín dat ego.
Welke weg kiest gij?**

**Zo bid Ik u: laat de loutering van dit tweede vuur dan zijn
het ego doen groeien, ontplooiën, sterker makend,
doch ook lichter, stiller, nederig maken.**

**Met nederig wordt bedoeld:
acceptatie, overgave, werkelijke overgave aan uw hogere zijn,**

**de lichtende kern, diep in uzelf
in ongeschonden staat bewaren.
Hoe hoger het bewustzijn
hoe groter de zuigkracht van de persoonlijkheid, van het ego.**

**Waarom heb Ik eens gezegd: Zalig zijn de armen van geest?
Want zij zullen niet door deze verleidingen gaan.
Doch gij mens van nu,
zult door alle deze verleidingen heengaan.
Want slechts zo zal uw ego
uiteindelijk de werkelijke realisatie kunnen worden in de stof
van dit glanzend juweel, uw volmaakte zijn.
En natuurlijk zal dit in gradaties van niveau gebeuren, in verloop van tijd.
Doch besef mens van nu,
dat gij nu de drempel reeds voorbij zijt
waarop dit gebeuren plaats zal vinden.**

Het is nu overal ter wereld bezig.

En daarom zal u worden geschonken een groter begrip en een dieper inzicht, waardoor gij het zwaard des onderscheids zult kunnen gaan hanteren.

Er is u geschonken nu, vanuit uw eigen oproepende kracht, een groter liefdesvermogen in overgave, in vergeving naar uzelf toe.

En slechts zo zult gij werkelijk zijn de materialisatie van de kosmische Christus.

Aum.

bewustzijn en liefde

80.Z.: Ik hoop dat jullie hetgeen hier is gegeven, ook de dialoog en vragen en antwoorden, maar zeer zeker de teksten die zijn gegeven gauw gaan bestuderen vanuit dat nieuwe licht, dat nieuwe begrip wat hier is gebracht.

En daardoor nieuwe herkenningspunten in jezelf kunnen vinden. Want anders wordt hier energie gegeven, het heeft zijn loop met jullie allemaal, jullie komen allemaal in een energiespiraal. Maar als daarna niet staat een werkelijk in de stof brengen, realiseren, dan brengt het jullie verder weg van je werkelijke zijn als mens nu, nu op je eigen plaats.

--- Je noemt daar de discrepantie tussen die hoge dingen die gegeven worden en de passiviteit waar we eventueel in zouden kunnen blijven steken. Ik zit de halve avond al met een dergelijke discrepantie die ik misschien zo zou kunnen omschrijven: We zitten het hele spoorboekje van buiten te leren en denken dan hoe fijn het is om in de trein te zitten. Ik bedoel: We weten langzamerhand hoe al die stappen zijn, hoe je moet overstappen. Maar het is praten over liefde, en dan voel ik in mij zelf zo'n onmacht. Ik zou de hele wereld willen omhelzen ...

81.Z.: Maar dat is de liefde niet. De liefde is niet omhelzen. Is niet liefjes zijn met iemand. Liefde is zo naar je zelf durven zien - ik bedoel jou niet speciaal, maar iedereen - juist in alles wat je echt wel weet van wat eigenlijk niet klopt met dat hoger zijn van je. Dat helemaal werkelijk te kunnen aanvaarden dat dat zo is en het dan in liefde, en met liefde wordt bedoeld werkelijk tot verandering in jezelf te willen brengen. Dat is zo verschrikkelijk moeilijk. Dat is de echte liefde.

Dat geeft de metamorfose in jezelf waardoor die liefde die je daar naar jezelf hebt gericht - en dat doet oneindig zeer om dat te doen - dan als een weldadige energiestroom uitgaat naar de ander.

Het moet werkelijk, helemaal in je menselijke zijn een heel diep herkenningspunt brengen. En niet alleen een herkenningspunt, maar een zijn. Verandering van zijn in jezelf. Want herkennen dat hebben we nu al zoveel gedaan. Dat is dat spoorboekje. Nu moet je ook nog in het zijn daarin komen. En dat gaat nu gebeuren. Ik weet dat het nu met ons allen gaat gebeuren. Het is al aan de gang.

--- Ik zie mensen die zich toewijden aan het heil van de wereld. Die dat ook uit het diepste van hun hart doen. En dan ben ik beschaamd van: "Wat weet ik toch allemaal veel en wat ben ik al geklommen en zo..." Begrijp je de onmacht die ik daarin ervaar? Juist als ik bij andere mensen zie, die zich veel minder met al deze verlichting bezig houden: die zitten in de trein en ik weet het zo goed.

82.Z.: Weet je, nu ga ik jullie schokken.

Wat Baghwan zegt over moeder Theresa is absoluut waar. Alleen de manier waarop hij dat zegt en de manier waarop hij die vrouw en alles wat ze doet uit haar waarde haalt is natuurlijk niet goed. Wat hij bedoelt is dat b.v. de stervenden van de straat halen is een werk van barmhartigheid, is een handeling. Mensen voeden zoveel mogelijk als dat kan, de wonden verzorgen enz., is een handeling.

De mensen tot werkelijke bewustwording brengen is vanuit hoger zijn werkend in stof.

En dán kun je daaraan toevoegen het verzorgen van de wonden, het oprapen van de stervenden van de straat enz. Dus wat Baghwan gezegd heeft en waar iedereen over viel is in wezen waar. Ook wat hij heeft gezegd over het christendom. Ik zeg eigenlijk hetzelfde maar ik doe het zo voorzichtig dat je het bijna niet merkt.

De barmhartigheid die wij wél moeten betrachten is dat wij datgene wat nu in ons vernieuwing van bewustzijn is, zodanig hanteren dat wij de ander daardoor niet uit zijn waarden halen. Wat ik moet doen is jullie alsmaar schudden. Dit is ook een werk van barmhartigheid. Dat kunnen jullie ook zo gaan doen, naar buiten toe met anderen. Maar daarnaast heb je absoluut de liefdesplicht om het zo te doen dat je niemand uit zijn waarden haalt.

--- Wat me momenteel bevangt is toch iets van machteloosheid. Ik merk dat als ik situaties zie van mensen die echt heel moeilijk zitten, het veel dieper bij me binnenkomt. De machteloosheid wordt ook groter.

83.Z.: Dat is toch niet waar. Willen jullie een eigen ervaring van mij horen hierin? Ongeveer twee weken geleden ben ik door een ontzaglijk dieptepunt gegaan, een heel diep dal, waar ik echt snikkend op mijn knieën heb gezegd: "Dit is zo'n klein druppeltje op een gloeiende plaat..."

Dat was naar aanleiding van iets op de tv, met vreselijk veel geweld, prostitutie en een zo vertrappen van de scheppingsenergie, toen kon ik het ineens helemaal niet meer aan. Toen dacht ik: "Wat doe ik hier? Alles wat ik doe is zo weinig!" enfin, ik was helemaal kapot daarvan, het was ontzettend diep.

Het heeft bijna een week geduurd, ik kreeg natuurlijk weer last van mijn hart, pijn in mijn nek: te grote verantwoordelijkheid, enfin, noem maar op, alles wat iedereen nou ook zo beleeft. Toen werd me duidelijk - heel liefdevol werd ik daarin binnengeleid - dat ik alleen mijzelf kon bewaren voor vernietiging, want als ik daar te ver in meega dan word ik vernietigd van binnen, niet ik alleen maar iedereen. Maar dat ik me daar alleen voor kon bewaren door als een doorzichtige 'bol' te zijn, en al het verschrikkelijke wat ik had gezien en waarnaar ik dat beetje wat ik kan doen had gerelateerd, en zag dat dat maar zo verschrikkelijk weinig was, dat ik dat kon loslaten. Want dat het niet gaat om hoeveel wij doen, om hoeveel mensen wij bereiken, of hoeveel succes wij hebben, maar dat het gaat om het evenwicht in het kosmische bestel, het stuk wat wij kunnen doen, te herstellen. Ieder kan maar een klein stuk doen, maar alles met elkaar is het een groot geheel. En dat houdt dan in dat je werkelijk en helemaal in overgave moet komen, ook daarin, ook daarvan. Toen kwam de rust.

--- Ik ervaar dat het steeds moeilijker is: je gaat steeds scherper zien wat er fout is en dat het fout is. Het is steeds moeilijker om aan te zien.

84.Z.: Het is steeds moeilijker om te accepteren. Maar dat heeft met die verhoging van bewustwording te maken, en dus met de verdieping van liefdesenergie in jezelf naar de persoonlijkheid toe. Want als je dat niet doet dan vernietigt het jou.

HOOFDSTUK III: STILTE

(cursusavond 15/04/87)

A. Meditatie

Kom bij jezelf, heel stil. Kom nu heel bewust, juist door alles wat je hebt geleerd in de afgelopen jaren, geleerd in jezelf, niet geleerd van buiten af, in je eigen herkenning, in je eigen doorleving in alles wat is geweest. Kom nu tot stilte. En weet dat alles wat is geweest, alles wat naar je toe is gekomen jouw eigen leiding was vanuit je eigen hoger zijn, in verbinding met het hoogste kosmische zijn, om de persoon die je bent, de mens die je bent tot werkelijke vernieuwing en tot ruimte te brengen.

Wij mensen wij bepalen het bewustzijn van deze planeet. Wij mensen, vanuit de diepste innerlijke liefde, alleen vanuit de liefde, kunnen het bewustzijn op deze planeet tot werkelijke vernieuwing en transformatie brengen. Zodat al de gegevens, al de kosmische energievelden waarmee wij eeuwen zijn behept, tot regulering kunnen komen, en tot reconstruering.

Voel nu jouw eigen kleine menszijn hierin, en weet dat juist in je kleinheid jij in jouw grootheid staat. En hou op, hou in Gods heilige Naam op met jezelf de liefde te ontzeggen door van jezelf steeds meer te verlangen, steeds meer te eisen. Door in jezelf, in je persoonlijkheid steeds meer toe te geven aan de druk in die persoonlijkheid om zo ver mogelijk, zo diep mogelijk, zo groot mogelijk te zullen functioneren. 'Zelfs de begeerte in U te zijn Heer, zelfs deze begeerte laat ik los.'

Dan komen wij in een werkelijke afstemming met onze hoogste kosmische energieën in het bewustzijn.

Dan komen wij in onze eigen heelheid en eenheid terug, waarin geen afgescheidenheid kan plaatsvinden.

**Zo zeg Ik u, Mijn broeder, Mijn zuster,
dat gij allen, ieder vanuit het eigen zijn, vanuit de verscheidenheid
de eenheid van de hoogste waarheid,
de eenheid van Gods Zijn in al wat is geschapen
dat gij vanuit deze eenheid zult leven en werken.
Dat gij zelf in uw oproepende kracht,
vanuit uw persoonlijkheid, hebt gevraagd
om groter onderscheidingsvermogen, om dieper herkenning,
en om liefdevoller hereniging met dit hoogste zijn in uzelf.**

**Daartoe werd u gegeven al hetgeen u is geschonken in de afgelopen tijden.
Gij mocht het noemen psychosofie.
Doch weet dat al hetgeen u werd gegeven
u werd gegeven vanuit uw eigen vraag,
opdat gij dit zult delen met uw naaste.**

**En het delen met uw naaste zal slechts kunnen geschieden
zo gij de liefde in uzelf primair stelt.
En u niet, vanuit uw subjectieve afgescheidenheid
in lijden begeeft,
doch uzelve plaatst in uw liefde,
in uw zijn in Mij, in Mijn zijn in u,
opdat er geen u en Ik meer zal zijn, doch slechts Wij.**

**Vanuit dit Wij delen Wij alles met u mee,
hebben Wij vanuit de oneindige bescherming van Gods liefde
besloten uw planeet te redden van een zeer grote vernietiging,
de vernietiging door het ego aangebracht.
En alle hulpmiddelen hierin wenden Wij aan, reiken Wij u aan.
Zo wees dan in vrede, in werkelijke dankbaarheid en nederigheid
dat gij moogt zijn die broeders en zusters
die andere mensen, uw naaste, zult kunnen helpen.**

**Want Ik zeg u
veel zal komen,
zo groot, zo moeilijk, zo lijdend,
doch daarnaast staat een zodanige grote indaling van geestkracht,
daardoor vernieuwing van bewustzijn,
verdieping van het eigen liefdesvermogen van de mens,
dat de balans in evenwicht zal zijn.**

**Ken uw verantwoordelijkheden,
doch onderga deze verantwoordelijkheden vanuit uw liefde,
en niet vanuit uw plicht, vanuit uw schuld, vanuit uw miskennis,
vanuit uw twijfel, vanuit uw angsten, vanuit uw macht, vanuit uw onmacht.**

**Wees als een kind,
accepteer,
wees stil,
wees niet doorlopend in verzet,
laat het licht toe in uzelf.
Levend licht.**

**Zie, hoe stralend gij nu zijt in de stilte van het eigen zijn.
En wees in de stilte van de verwondering
dat het allemaal zo mocht zijn.
Ervaar nu in uzelf de eenheid met Mij,
Ik, de Christus in u.
En ga met Mij deze weg, en durf te zijn die u bent,
en te staan, werkelijk te staan voor wat u bent.
Besef dat dit alleen kan, alleen maar mogelijk is
indien gij in de stilte van de overgave
in Mij wilt zijn.**

Aum.

B. Dialoog

de deur vergrendelen waarachter het kwaad verblijft

--- Je hebt al iets gezegd over het verzegelen van de deur zoals dat in de Hadestekst staat in verband met de Grote Aanroep.

Zou je de zin "de deur verzegelen waar het kwaad verblijft" nog wat verder uit kunnen diepen?

85.Z.: 'De deur vergrendelen waarachter het kwaad verblijft' is het inzicht in de mens dat de mens zelf bepaalt hoe groot zijn offers zullen zijn om door lijden tot inzicht te komen. De offers die de mens brengt is vanuit - toen de engelen gelijk wilden zijn aan God en daardoor tot materie kwamen, de schuld te delgen door in zichzelf steeds verder en verder tot vervolmaking te willen komen. Het begeren, de begeerte van deze vervolmaking maakt dat de mens in steeds diepere niveaus van lijden komt, waardoor uit de ervaring van dit lijden vernieuwende inzichten komen.

Nu is het punt gekomen dat de mens in het ego tot werkelijke rust, tot werkelijke acceptatie kan komen, zodat het lijden niet in steeds nieuwe vormen en in steeds hogere frequenties door hoeft te gaan.

Hetgeen betekent dat de spiritueel bewuste mens nu aan een zeer cruciaal punt is gekomen, dat hij al zijn eigen liefdeskracht op zichzelf zal gaan richten, om tot de eigen heelheid te kunnen komen, en zich niet meer in de afgescheidenheid van het lijden te begeven. Dat wanneer de mens dit op deze wijze de liefde zo naar zichzelf richt, zal de liefde voor zijn naaste herkend kunnen worden in het eigen zijn. Zal de werkelijke liefde voor de naaste kunnen bloeien. Maar eerst zal zij moeten bloeien in het eigen wezen.

'De deur vergrendelen waar het kwaad verblijft' betekent dat die mens nu de macht heeft om bewust te gaan leren werken, te gaan hanteren de kennis van het hoger zijn, wat ons is gegeven, het besef hoe om te gaan met de eigen aspecten, met de eigen onderstromingen, hoe om te gaan met datgene wat van de ander naar hem toekomt en in hem of haar herkend wordt. Het betekent dat wij het karma nu een andere wending kunnen gaan geven.

Ken jezelf niet een magische werking toe, denk niet dat je in je ego bent een bron van kennis, een bron van grootheid, van wat ook. Weet dat je in je ego bent een realisatie van jouw hoger zijn. En begrijp dit verschil daartussen en ga vanuit deze context daarmee om.

Herken in die andere mens vanuit deze context jouw absolute gelijkwaardige naaste. Herken in die andere mens vanuit jouw geweten, vanuit jouw diepste zijn hoe jij je moet verhouden tot die andere mens.

'De deur vergrendelen waar het kwaad verblijft' betekent dat wij nu overgaan tot de tweede fase, het niet meer in subjectieve afgescheidenheid lijden in onszelf tot de hoogste vorm inzicht en van vernieuwing te brengen, maar lijden in onszelf te herkennen als een middel waardoor wij dit hoger zijn weer opnieuw herkennen, weer opnieuw in onze heilheid en eenheid komen. Begrijp je wat ik bedoel? Leg het accent dus anders. Wanneer wij subjectief het accent leggen op lijden als zodanig, waaraan wij onderhevig zijn, waarin wij meegevoerd worden, dan doen wij onszelf tekort hierin. En niet alleen onszelf, maar ieder ander om ons heen.

Kennis van het hoger zijn is dat wij gaan leren zien dat lijden is in wezen - hoe gek het ook klinkt - een neutraal gegeven, wat wij zelf subjectief maken. En dat lijden alleen dan voor ons een leerschool kan zijn wanneer wij niet meer in onze subjectiviteit daarmee geïdentificeerd worden door onszelf.

Er is nu in ons een nieuwe kracht. En niet alleen in deze groep, maar in alle mensen, en iedereen vertaalt het op zijn eigen wijze. Er is nu een indaling van geestkracht, mannelijke geestkracht is dat, die wij ontvangen in het deel van onszelf wat vrouwelijk is, de liefde, ons diepste innerlijke gevoel. Zo kunnen wij dat ontvangen. Wanneer wij dit gaan doen, die mannelijke geestkracht die daar indaalt, die de mens aanzet tot vernieuwing, tot verandering, - en ieder mens zal dat invullen vanuit het eigen zijn, vanuit de eigen achtergronden, vanuit eigen zijn dus - dan zal er langzaam over dit gehele land meer inzicht gaan komen hoe de mens om moet gaan met kosmische energieën, hoe de mens zich moet verhouden in zijn schepping, hoe die mens zich moet verhouden naar zijn naaste, hoe die mens zich moet verhouden in deze maatschappij. En dat kan alleen zijn gebaseerd op liefde. Liefde die eerst in het eigen zijn herkend kan worden, moet worden, en open moet bloeien.

--- Zou je ook kunnen zeggen dat de oude staat ten aanzien van het lijden is: het lijden als een noodlot zien? Het overkomt mij nu eenmaal. En een nieuwe staat is je af te vragen: waarom overkomt het mij, wat is het signaal wat erin zit en hoe kan ik er een leerschool van maken.

86.Z.: Ja. Nog verder wil ik gaan. Tot nu toe in de genezingsmiddagen, in de gesprekken met mensen, op lezingen overal heb ik dit zo naar voren gebracht. Nu komt een zodanige bewuste kracht om te gaan hanteren, dat niet alleen meer hoeft te komen: "Wat zegt het mij, wat moet ik ermee?"

Ik breng het nog wel zo aan mensen die dit nog niet weten, maar voor ons is het nu niet alleen: "Wat zegt het mij, wat kan ik ermee?" maar wetend: "Al dit lijden, alles wat ik heb gehad, alle processen waar ik doorheen ben gegaan, tot op mijn knieën op de grond, heb ik nodig gehad, maar nu is de tijd werkelijk aangebroken dat ik mijn liefdeskracht gebruik om van dat lijden wat ik altijd subjectief heb ondergaan, wat bij mij hoorde, wat ik moest doen om meer begrip te krijgen, om volmaakter te worden, dat ik dit nu durf loslaten." En wat betekent loslaten?
Durf te laten vervloeien door je eigen zijn.

Er wordt nu van ons gevraagd heel bewust al dit wat wij nu weten, ieder vanuit de eigen plaats in deze maatschappij tot een realiteit te brengen. Niet door de ander te overtuigen, niet door zieltjes te winnen, maar door in jezelf in een zodanige staat van acceptatie, doorlopend stilte in jezelf, vervloeien laten in jezelf, te zijn, dat er in jou geen afgescheidenheid meer plaats vindt. En natuurlijk kan niemand dat zo maar helemaal, het zijn allemaal kleine deelstukjes die wij kunnen, maar daar kunnen wij nu naar toe gaan. En dan is er een vernieuwende kracht in onze aura, in ons energieveld, in onze uitstraling. En het raakt anderen aan, waardoor in hen hetzelfde plaats gaat vinden, vanuit hun eigen zijn, achtergrond enz. Zo goed alles wat nu over de gehele wereld gebeurt, overal raakvlakken heeft, overal herkenningspunten krijgt, waardoor het a.h.w. hetzelfde is overal in het negatieve. Dus dit kan ook - laat ik maar positief - negatief gebruiken - in het positieve. Daar is nu de tijd voor. En niet in moraliserend naar buiten uitkomend, nee. In liefde en in respect omgaan met jezelf en met de ander. Weer kennis van het hoger zijn: laat alles in zijn waarden.

HOOFDSTUK IV: VERBINDING

(cursusavond 13/05/87)

A. Inleiding

Wesakfeest

Vandaag met de volle maan, vandaag op dit Wesakfeest, is een indaling van zeer hoge energieën, van bewustzijn komend in lagere bewustzijnsgebieden, die behoren tot de aardse sferen: werkzame intelligentie, liefde-wijsheid komend in het gevoel, de lagere gevoelsgebieden, daardoor zodanig belichtend, verlichtend dat de mens kan indalen tot in zijn werkelijke gevoel.

In al de eeuwen achter ons liggend is juist op deze dag, en de energieën om deze dag heen, de link gelegd - als ik het zo profaan mag uitdrukken - tussen die indaling van deze hoogste energieën in werkzame intelligentie en in liefde-wijsheid naar de aarde toe. Nu is de mensheid op een werkelijk cruciaal punt gekomen, het tijdperk van verandering, van vernieuwing: Welke weg zullen wij als mensheid daarin volgen?

Net kreeg ik een flits van wat de atoomenergie heeft gedaan voor de mens, en nog kan gaan doen voor de mens. En de balans is uitgeslagen naar het vrij negatieve aspect daarvan. Straks gaan we bekijken hoe de balans kan gaan uitslaan naar het positieve aspect hiervan. Voordat ik hier verder op in kan gaan met jullie, door jullie eigen oproepende kracht, jullie vragen, wil ik nu eerst datgene belichten wat mij werd getoond.

Vanmiddag tijdens de genezingsmeditatie zag ik twee engelen met bazuinen de berg afdalen. En het gekke was dat ik dat zag toen een oorverdovend lawaai van vliegtuigen over ons heenging. En toen, tot mijn eigen verbazing zei ik: "geluid is een lagere energievorm van het licht." Ook in geluid, in die golven die wij uitzenden ligt daar de oproepende kracht van de mensheid, het menselijk vernuft. Nu bij deze indaling, juist nu, van het hoogste bewustzijn: Heer Boeddha, de werkzame intelligentie daardoor aangeraakt, wakker geworden, nu gaan werkend, de Christus-indaling in liefde-wijsheid in de mens, nu gaan in de mens, in de hele mensheid die geestelijke gebieden open. Komen zo dicht bij, zo beleefbaar in de ervaring van de mens, dat de mens nu werkelijk gedwongen zal worden hierdoor om te gaan leren hoe hiermee om te gaan.

Deze hele cursus kennis van het hoger zijn is een voorbereiding voor ons, opdat wij de taak van pionier werkelijk vervullen, hoe wij mensen die in contact komen met de hogere gebieden in zichzelf tot een dieper inzicht, een dieper begrip, een hanteerbare werkwijze a.h.w. kunnen aanreiken om daarmee om te gaan om de revolutie die het zal brengen in de gehele maatschappij toch met niet al te veel schokken en bevingen te ondergaan.

Wat hier wordt doorgegeven, aangereikt is het diepere kennis, de diepere oorzaak, weten, begrijpen van wat speelt in een mens. Wat speelt in een mens in de verbinding met het hoogste kosmische in zichzelf.

Wat jullie gaan doen is dit in gradaties van niveau naar de mensen toebrengen om hen daartoe voor te bereiden en uit te leggen. Maar wat heel duidelijk moet zijn is dat de wijze waarop jullie zelf met deze inzichten werken, absoluut bepalend is voor datgene wat jullie uitstralen en hoe dat door mensen die op deze weg komen, aangenomen zal worden, opgepakt zal worden.

De indaling van het hoogste bewustzijn houdt in de werkelijke vrijheid van geest in ieder bewustzijn, dus in ieder levend mens. Wat die mens in gradaties van niveau kan opvangen. Dat is de indaling van de Heer Boeddha. Kan opvangen in werkzame intelligentie. De liefde-wijsheid van de indaling van de Christus is die aanraking, heel diep in het gevoel van de mens, waardoor hij in de vrijheid van geest zichzelf in het Gods-zijn kan herkennen en daar zijn naaste in kan laten delen.

Deze twee grootheden, deze twee enorme grote kosmische energievelden komen nu absoluut in een samenspraak, in een samenzijn, in een verbintenis, in een huwelijk naar de aarde toe. De mensheid is van eeuw tot eeuw in bepaalde gradaties klaar geweest voor een bepaalde opname hiervan, voor een bepaalde werkzaamheid hiermee. Maar nu komt de mens aan de laatste grenzen van een heel diep bewustzijn hoe hij omgaat met het hem toevertrouwde bewustzijn: ín verbintenis met het gevoel, de liefde, of niet.

Dit is van zo ontzaglijk groot belang voor onze wereld, ik kan niet genoeg uitleggen van hoe groot belang dit is. Want wanneer dit besef niet dieper en dieper over de gehele wereld wordt herkend en in zichzelf ervaren, dan zullen er dingen gebeuren die door schokken en lijden die mens tot dit inzicht, deze verbinding zal brengen.

Nu dan deze hoge energieën die zich daar samen verbinden.

Heer Boeddha in Zijn grootheid en vrijheid van bewustwording, indalend, instralend naar de mens.

De Christus, in Zijn, in volle vrijheid, realisatie van de totale acceptatie, in Zijn volle bewustzijn, door de liefde en door het persoonlijk niet stoppen, maar op een andere wijze laten draaien van het wiel van karma. Door het offer wat Hij bracht reikte Hij de mensheid aan de eigen macht en kracht in zichzelf om liefde-wijsheid in werkzame intelligentie tot een verbintenis te brengen in het menselijk zijn en in het menselijk gebeuren.

de ommekeer

De mens heeft er tweeduizend jaar voor nodig gehad om dit te begrijpen. Nu komen wij met zijn allen, al deze spiritueel bewuste mensen over de hele wereld heen in een verbintenis, in een verbinding zó diep, zó groot, dat nu de verschillen die ons verhinderen tot deze verbintenis te komen losgelaten kunnen worden. Dit speelt zich af in het groot, maar het speelt zich af ook in het klein, in ieder mens. Dit heeft te maken met de angst om in de ruimte te komen waardoor verbinding tot stand kan komen. De hele mensheid gaat gebukt onder angst, individueel en collectief. De hele mensheid is zo door angst bevangen dat niemand meer in de ander het goddelijke kan herkennen, net zo min in zichzelf. Dan nu een zo overgrote indaling van geestkracht, het mannelijk element, opdat deze geestkracht, die zijn Elohim van mannelijke 'kunne' wil ik niet zeggen, maar van mannelijke energie, ontvangen kunnen worden door de Elohim van vrouwelijke energie. Hetgeen betekent dat door al de schokken die zijn geweest, door alle afschuwelijke dingen waar wij doorheen zijn gegaan de laatste decennia, nu de ommekeer kan plaatsvinden. Deze ommekeer is een enorm energieveld. En deze ommekeer van energievelden, energieën in dat energieveld, hebben invloed op onze hersens, op de functies van onze hersens, op onze structuren, zelfs op onze atomaire oorsprong. Waar ik jullie naar toe wil brengen: het besef hoe er in ons nu braak ligt een nieuw terrein, zo nieuw, zo puur nog, dat wij heel voorzichtig en heel subtiel hiermee om moeten gaan. Want het kan - en de grenzen zijn zo dun - overslaan in op de oude wijze geënte structuurvormen, nieuwe machtpatronen, enz., waardoor die fijne energieën die nu opgevangen kunnen worden door ons mensen, dan weer verdwijnen, vervluchtigen, in andere structuren komen.

Zij staan daar. Ik zie een vallei, een heuvel, lichtend. Drie figuren staan daar. De Verlosser: de Maitreya, de Mahachohan: Heer van Beschaving, de Manoe: Heer van Ordening. En zij drieën in één verbinding, stralend, oproepend, resonerend, zie het als een elektrische stroom heen en weer gaan. Opheffend, indalend, uitdijend, terugkerend, opnieuw indalend, wederom uitdijend, wederom terugkerend.

En zie dit nu, en kijk daarnaar, en begrijp wat een grote gevolgen dit zal hebben voor ons gehele mensheid. En ik vraag jullie om nadat we eerst in een bepaalde stilte in onszelf zijn gekomen, dan vanuit die stilte juist datgene op te vangen wat van belang is om hier naar voren te brengen, opdat de antwoorden in ieder van jullie juist datgene zal oproepen en versterken waardoor je met jouw energie dit pure nieuwe veld overal waar je komt, overal waar je ingezet wordt - want wij zijn dienaren, wij worden ingezet - dan kunt omploegen, gaan zaaien, en dan weer loslaten. En niet in de begeerte om te plukken, om te oogsten, maar alleen in het weten van het zaaien en dan in verbinding blijven, en je losmaken van de verwachtingen van het begeren, opdat kan gebeuren wat is gegeven.

belangeloos dienaar zijn

Laat ons nu in een diep besef van dat wij mogen zijn dienaren, niet als een uitverkoren volk, maar dat wij de roep hebben gehoord, en ieder van ons het vanuit ons eigen zijn het hebben verstaan, en die roep hebben gevolgd, waardoor wij die indaling van geestkracht vanuit onze eigen oproepende kracht tot werkelijkheid konden maken. Kijk daarnaar, met dankbaarheid, weet dat het licht- en schaduwkanten heeft gebracht. Kijk ook naar de momenten van lijden die verruiming van bewustzijn met zich meebrengen. Want iedere nieuwe ruimte heeft zo zijn eigen consequenties. En zie nu dat, doordat je de moed had om van ruimte tot ruimte te gaan, om in jouzelf jouw grenzen te verleggen, omdat je de durf had om in te gaan en mee te gaan op die innerlijke roep, om jouw weg van discipelschap, jouw pad, hoewel smal en wat stenig soms, hoe alleen dit pad jouw pad kan zijn. En zie dan dat door jouw volgen van dit pad van discipelschap jij een zodanige uitstraling kreeg dat jij de ander die jou een hand toestak om hulp kon helpen. En ook al heb je maar één mens ooit het licht in zichzelf doen herkennen, dank daarvoor, dank daarvoor de Heer van het Licht.

En wat is kennis van het hoger zijn?

Kennis van het hoger zijn is in een zodanige opperste staat van werkelijke belangeloos dienaarschap te komen, dat daardoor het spel der kosmische energieën zich in alle harmonie kan gaan voltrekken, in jezelf, in het totale bewustzijn in dit hele zonnestelsel.

Bezin je hier nu even op, een paar momenten van rust in jezelf.

Zo voel dan nu in deze vereniging de aanwezigheid van die hoge energieën.
Voel dan nu de liefde die de Christus ons heeft getoond, gerealiseerd.
Voel dan nu hier in de bescherming van onze verbinding met deze hogere bewustzijnsgebieden, hoe daar heel langzaam, stukje voor stukje van de weg, steeds meer verruiming in ons bewustzijn komt, steeds meer inzicht, steeds meer begrip.
Dat daardoor in onszelf komt een kracht om onze wil te richten vanuit dit hoger zijn. De kracht om de wil naar zichzelf te richten vanuit het hogere zijn, gebaseerd dus op het geweten, het diepste gevoel, is een zeer hoge kosmische kracht, kán alleen tot de mens komen wanneer in die mens daar spelen, daar tot vrede en harmonie zijn gekomen deze kosmische energieën. Wanneer in die mens nog wel is dat karma, nog wel aanwezig is de affiniteit, zeker, maar dat daar ook is in die mens de kracht om de wil te richten, opdat de affiniteit met de oude gebondenheden geen macht meer over je zullen krijgen. Dit is van een zó hoog niveau, het betekent dat daardoor de mens steeds dieper in een werkelijke, universele vrijheid komt. Dat dan voor die mens a.h.w. de hemelen open gaan. Dat in die mens de wil tot het kwaad verandert, aflat om een macht te zijn. Dat in de mens de drang, de kosmische wetmatigheid van het bevestigen van geest in stof nu niet meer vanuit de materie wordt gericht, doch vanuit de geest eindelijk ín de materie tot stand kan komen.

Nu ik dit zo heb getoond is het scherp van de snede heel, heel subtiel, heel dun. Want je kunt ook aan de kant van de hoogmoed vallen, en van zeer tevreden zijn met jezelf en alles wat je hebt gepresteerd. Of je kunt in een diepe dankbaarheid komen voor alles wat je mócht leren, voor alles wat je mocht in jezelf tot steeds meer hoger zijn brengen. Bezin je ook hierop.

En dan nu, want het is feest, het is een zó groot feest vandaag, laten we elkaar een hand geven en voelen hoe wij mensen vanuit ons eigen zijn een zo diepe verbinding hebben vanuit dat zijn, met elkaar, opdat werkelijkheid zal worden: 'waar twee in Mijn naam aanwezig zijn, daar zal Ik met u zijn'. Aum.

B. Dialoog

werkelijke verbinding

--- Kun je de diepste reden geven van de angst die we hebben om tot werkelijke verbinding te komen?

87.Z.: Deze angst is ontstaan in het begin der tijden, toen de geest zich een weg zocht naar de materie, en zich moest bevestigen in materie. De angst van ieder mens om tot een werkelijk diepe verbinding met de ander te kunnen komen zodanig dat hij of zij het hart kan openstellen heeft te maken met het allerdiepste, ik wil niet zeggen verkeerd geïnterpreteerde, maar in materie geïnterpreteerde weten dat wanneer men het hart werkelijk open stelt voor de ander, men dan dénkt afhankelijk te worden van die ander, en zichzelf daardoor te verliezen. De mens van nu, de spirituele mens van nu zal nu kunnen komen tot het besef dat het openstellen van het hart voor de ander niet meer kan betekenen afhankelijkheid aan die ander, maar slechts in gemeenschap zijn van hart tot hart, vanuit de liefde, blijvend in de vrijheid van het eigen zijn, tot eenheid komend.

De diepste angst van de grootmachten om het werkelijk gezicht te tonen is een oorzakelijk gevolg van datgene wat ik juist gezegd heb.

Tot nu toe was het zo dat wanneer de mens zijn innerlijk toonde, zijn zwakte ook liet zien, zijn liefde toonde, hij afhankelijk werd en in de macht van de ander kwam.

Vanuit de kennis van het hoger zijn, vanuit het weten hoe de Elohim werken in onszelf, kunnen wij dit, deze interpretatie van een zeer hoge kosmische wet, transformeren. Omdat wij nu niet meer hoeven beheerst te worden door onze karmische gebondenheden en dwangmatigheden.

--- Ik wilde nog iets vragen over dat Wesakfeest. Ik heb een plaat waarin dat westelijk dal van het Himalajagebergte geschilderd is en de mensen er rondom heen staan, en in het midden een tafel met gaven en kaarsen daarop. En daar daalt een licht af en een groter licht daar overheen. Dat wordt tamelijk plastisch beschreven, het moet iets in de etherische regionen zijn, maar hoe moet ik mij dat nou voorstellen, zowel in de wereld als geheel als in mijn eigen hart als een persoonlijke beleving?

88.Z.: Die plastische voorstelling is nodig omdat mensen zich daar anders helemaal niets van kunnen voorstellen natuurlijk. Wat daar gebeurt is dat uit de hoogste kosmische gebieden: het witte licht, dat er een indaling van geestkracht komt door al deze sferen heen: het kosmische paarse gebied, het spirituele gebied, en zo verder, die nu in liefde-wijsheid, dus in werkelijk gevoel tot een eenheid gebracht kan worden.

Geestkracht heeft in de loop der eeuwen de mens in macht of onmacht gedompeld. Geestkracht heeft de mens, doordat hij of zij niet kon komen in de werkelijke liefdevijsheid, tot vervormingen gebracht van geestkracht. Die zich hebben geuit in al datgene wat wij zien in onze maatschappij, tot in de atoombom toe. Nu is de mens dan zover dat hij die afdaling, die indaling van geestkracht op een andere manier tot werkelijkheid kan brengen, in materie kan ontvangen. En dat kan wanneer er in de mens ruimte en openheid komt vanuit het hart, vanuit de liefde. En dat kan pas weer wanneer de angst wordt afgelegd om zich te laten zien, om zichzelf te herkennen, te erkennen. Want dan is de energie die die mens eerst naar zichzelf richt van die erkenning en die herkenning, van die acceptatie, dan is die energie zo groot dat hij die ander daarin kan betrekken. Eerder niet. Dat is dus kennis van de hogere energieën.

--- Ik heb het gevoel dat er een relatie ligt tussen wat je noemt de werkzame intelligentie en datgene van die atoomkracht waar je het over had.

89.Z.: Geestkracht vanuit de hogere gebieden, indalend in het brein van de mensen, brengend tot werkzame intelligentie, niet opgevangen, niet gebaseerd, niet ondersteund door de liefde, heeft gebracht werkzame intelligentie in tegenstelling, in paren van tegenstelling, in vestiging van macht, in ontkenning van de ander, alles wat tot nu toe is gebeurd. Nu kan in het werken met atoomkracht, die de hoogste energiebron is voor de mens, totale verandering komen komen wanneer de mens de liefde werkelijk wil laten prevaleren boven de eigen materiële bevestiging, maar ook in bewustwording van wat er met atoomkracht allemaal nog verder kan gebeuren in positieve zin.

--- Ik vraag me af of je met dat begrip atoomkracht toch iets anders bedoelt dan wij nu onder atoomenergie verstaan. Ik denk veel meer aan de resonantie en dat we ons afstemmen op de kosmische trilling, zoals ik begrepen heb dat ook Tesla gedaan heeft met zijn apparatuur. Dat was misschien wel afstemmen op de krachten die atomen in trilling brengen, en dat is heel wat anders dan wat wij nu aan het doen zijn met atoomsplitsing.

90.Z.: Ik bedoel dat datgene wat de mens werd gegeven, wat indaalde als geestkracht waardoor werkzame intelligentie kon ontstaan, zodanig werd ontbonden en gedeeld dat daardoor 'kwaad' werd verricht, dus liefdeloosheid. Wat nu gaat komen is dat niet meer wordt ontbonden en gedeeld, maar wordt gevoegd tezamen en geheeld.

En dat is ook al eerder gezegd, heb ik ook niet begrepen wat het betekende, maar dat kan ik dus nu begrijpen, dat het trillingsniveau van dit gehele planetaire stelsel, van dit gehele zonnestelsel op een verhoging van frequentie - frequentie zegt Hij - wanneer de liefde de basis gaat worden. Dan verandert er iets structureels in deze atomische kracht, in datgene waaruit wij zijn opgebouwd, in de gehele structuur dus.

--- Betekent dat dat de energie die nu indaalt elk atoom a.h.w. beïnvloedt?

91.Z.: Natuurlijk. Er gaat iets heel anders met die energie gebeuren.

--- Het is zo dat er in de atoomfysica globaal twee processen zijn van energieopwekking: de kernsplitsing en de kernfusie. Als ik jou hoor dan lijkt het een pleidooi voor de kernfusie in de toekomst.

92.Z.: Uiteindelijk zal men daartoe komen. Dat is wat toen gezegd werd: niet meer ontbonden en gedeeld, maar gevoegd tezamen en geheeld.

Kumara's

--- Ik heb even een vraag over dat begrip Elohim, want ik heb nu voor het eerst de koppeling gehoord tussen het begrip Elohim aan zowel de vrouwelijke energie als aan de mannelijke energie. Terwijl we tot nog toe het begrip eigenlijk los van die twee bindingen gehoord hebben. En als je nu elk Elohim-begrip opvat als een drie-dimensionale samenhang, dan kom je dus totaal op negen dimensies. Begrijp ik goed dat er een absolute Elohim is, die intact moet blijven in dat nieuwe begrip, en daarnaast nog een Elohimbegrip aan die twee vormen van energie?

93.Z.: Het is de triniteit, de drie-eenheid. De absolute Elohim is de eenheid van dit geheel, van het goddelijk zijn. In vele religies dus verwoord, tot uitdrukking gebracht, in de mens geest, ziel en lichaam. Wat nu gebeurt is dat de vrouwelijke Elohim, die wij Kumara's zullen noemen, nu tot werkzaamheid komen, tot werkzame intelligentie. Terwijl zij zijn de ontvangenis en het gevoel.

Dus het gevoel en de ontvangenis komt tot werkzame intelligentie, en de werkzame intelligentie komt tot gevoel en ontvangenis. Dat is die eenheid, dat is dan gevoegd tezamen en geheeld.

--- En kunnen we dat begrip Kumara koppelen aan het begrip kamer, huisvesting?

94.Z.: Ja, Kumara is eigenlijk vrouwelijke kracht, vrouwelijke macht is het in wezen. Het betekent dat de mens nu kan komen tot de beheersing van zijn vrouwelijke kracht en macht in zichzelf, waardoor niet meer de lagere gevoelsgebieden aan één stuk door in beroering hoeven te zijn, maar juist de diepere gevoelsgebieden. Waardoor de werkzame intelligentie tot een werkelijkheid kan worden. Want nu zie je dat de mens of helemaal leeft, werkt vanuit werkzame intelligentie, verdicht in materie, in macht en in bevestiging, of aan de andere kant, en dan kan ik de primitieve volkeren nog noemen, de vrouwelijke Kumara's, dus de vrouwelijke energieën in de emotiegebieden uitwerkt. En wat nu komt, is mij gezegd, is dat in het komende tijdperk er inderdaad een fusie komt.

--- Als je spreekt over kernfusie en over het helen met elkaar, is dan een aspect van de nieuwe energie dat die eigenlijk alleen door kan werken vanuit het ik in het groepsgebeuren? Dat het groepsgebeuren een van de facetten is dat de basis legt voor die fusie? Vroeger was het 'ik in relatie tot', maar toch meer op ik gerealiseerd. En als ik dan kijk naar nu, dat vanuit het aspect van die nieuwe energie het eigenlijk alleen kan ontstaan als je je verbindt.

95.Z.: Ja. Wel met behoud van het eigen ik, en de vrijheid in dat eigen ik. Want vroeger ging dat niet. Dan ging dat eigen ik ten onder in de groep. Waardoor er een enorm tekort ontstond aan eigen indaling van geestkracht en ontvanging in liefde. Dus daaruit kwam voort nieuw karma, en daar ging die spiraal weer. Nu zijn we blijkbaar op het punt gekomen dat het kan.

--- Je zegt: er is zo'n grote indaling van geestkracht. Betekent dat dat dat kan variëren? Met andere woorden: hebben wij erom gevraagd?

96.Z.: Ja natuurlijk.

verlangen naar vrijheid

--- Indaling van geestkracht, ik neem aan dat wat er in kan dalen kosmisch een constant gegeven is.

97.Z.: Ja. Alles heeft kosmische wetmatigheden. Die indaling van geestkracht is altijd geweest, maar de bewustwording daarvan was nog niet zover dat die indaling van geestkracht op een diepere en meer fuserende wijze kon gaan werken. Maar dat kan nu. En dat is de oproepende kracht van de mens nu.

Dat is nu dat gevecht om vrijheid. Overal ter wereld is het verlangen naar vrijheid. En dat wordt nog op allerlei juist zeer materiële wijzen uitgewerkt en gevraagd, maar het gaat hoe langer hoe dieper werken. Mensen komen tot ik zou haast willen zeggen: 'Het hoofd stoten tegen het plafond van de materiële energieën' en gaan begrijpen dat er een hoger gebied is waar de mens nog naar toe kan schieten. Het heeft heel lang geduurd voordat de mens zover was. Nu komt dat. En er zijn altijd, in ieder tijdperk zijn er incarnaties van mensen die zich opwerpen als pioniers. Overal over de hele wereld zijn groepen als deze als pioniers werkzaam.

--- Dus we zijn eigenlijk aan de top van de angst van de vrijheid, op het maximale, in de oude zin des woords.

98.Z.: Wij zijn bijna aan de top. Wij zijn aan de top wanneer we het helemaal kunnen loslaten. En op weg naar die top zijn nog enkele hier en daar zo wat valkuilen, maar wij zijn als geheel als mensheid op weg daarnaar toe, ja dat klopt. Maar zijn nog niet aan die top.

--- Is het niet juist dat we nu eigenlijk toekomen - juist omdat we toekomen aan in liefde zijn met onszelf, dus echt accepteren van onszelf, dat dan eigenlijk een soort ontmoeting komt met die geestkracht en met de ander daardoor. Want dan lijkt het alsof de oproepende kracht er niet meer is, maar het lijkt me dat die dan daardoor juist het grootste is.

99.Z.: Door de werkelijke acceptatie in jezelf van jezelf krijg je niet alleen een ontmoeting, maar krijg je een kosmisch huwelijk. Dat gaat verder dan een ontmoeting, heeft ook grotere consequenties. En ook daar wil ik het over hebben. Dat jullie, vanuit jullie zijn deze consequenties begrijpen en wat je daarmee kunt doen.

--- Ik heb het idee dat de verandering meer aan de vrouwelijke pool zit dan aan de mannelijke pool. Indaling van geestkracht gaat al heel lang zo. Maar dat nu door verandering van het vrouwelijke - het is net alsof het vrouwelijke zich nu opricht, opdat het mannelijke ontvangen kan worden, zoiets, dat het aansluit.

100.Z.: En dat zie je heel plastisch zoals dat is geweest in de hele 'vrouwenstrijd'. Dat zie je ook in de man, dat de man langzaam begint te komen tot een werkelijke acceptatie van zijn gevoel, en zich daar ook in durft te begeven en daar ook mee naar buiten durft te treden, en te accepteren in zichzelf. Dat geeft een hele ommekeer.

--- Je zei dat door de afschuwelijke dingen die we in de afgelopen decennia hebben meegemaakt, daar nu de ommekeer in kan komen. Maar iedere keer als jij daar zo over spreekt dan gebeurt er iets in me. Bijna een verzet, zo van: die omkering komt maar niet zó! Alsof ik dan behoefte heb aan een schakel die daartussen zit, aan het inzicht wat dan eigenlijk werkelijk die omkering is. Wat ik me daarbij voorstel is dat die omkering zich alleen maar in individuen kan voltrekken, dus dat de omkering te maken heeft met het komen tot geestelijke vrijheid van individuen. Maar dat betekent als ik nu gewoon bij mezelf kijk en om me heen kijk, bijna een explosie soms. Wat ik me afvraag: hoe kan die omkering zich voltrekken? Bij mensen individueel en in groepen.

uitstraling en verbinding

101.Z.: In individuen, laat ik daarmee beginnen.

In onze eigen eenheden voltrekt die ommekeer zich dat langzaam de angst om te zijn die je bent, juist met je schaduwkanten, afneemt.

Daardoor komt er een vernieuwing van geestkracht, dus van indaling van geestkracht. Die indaling van geestkracht roept nieuwe inspiratie, en daardoor nieuwe consequenties van die inspiratie op in het individu, de eenheid van het individu.

Dit gebeurt natuurlijk niet één keer, dit gebeurt aan een stuk door, de hele dag door gebeurt dat met ons, bewust, onbewust. Wanneer dit in een eenheid van een individu zich in een steeds diepere mate heeft herhaald, komt er een moment dat in die eenheid van dat individu, ik wil niet zeggen een verzadigingspunt optreedt, maar wel een punt van zodanige doorwerking, dat het een 'zijn' wordt, en daardoor in de uitstraling van de aura naar voren komt. En daardoor de ander aanraakt en je met die ander kunt gaan verbinden.

Wanneer dat in zo'n groep als hier, dus bij iedere eenheid die hier zit gebeurt, kun je je voorstellen wat daar gebeurt op het niveau van de fijnere trillingen in die verbinding? Kun je je voorstellen hoe dat gebeurt wanneer hele gebieden van de gehele mensheid, overal over de wereld, deze verbindingen gaan komen? Kun je je voorstellen wat een enorme oproepende kracht dat geeft, waardoor indaling van geestkracht tot zeer grote vernieuwing van inspiratie weer aanleiding geeft. Waardoor die vernieuwing van inspiratie weer consequenties heeft in het uitwerken in materie van de eenheden en dus de groepen.

--- Eigenlijk zeg je dus: er komt een omslagpunt.

102.Z.: Ja, daar zijn we nu mee bezig.

--- Je maakt een aantal cycli van indalende geestkracht, waardoor je bij je diepere gevoel komt, waardoor je ook weer hoger kunt stijgen. Dat kan ik begrijpen, dat merk ik ook bij mezelf. Ik voel ook dat er een omslagpunt komt. Maar ik merk ook dat ik daar heel veel verzet tegen heb, tegen dat omslagpunt. Van wat daar achter is. Ik weet niet of ik het leuk moet vinden. Ik voel verzet.

--- Dat is die angst.

103.Z.: Ja. Dit omslagpunt, dit is angst voor voor de ruimte.

De eerste keer ben ik begonnen met jullie te bestoken met het totale Niets, om jullie 'af te helpen' van patronen, van beperkingen van voorstellingen enz. Die mens komt daar naar toe, die komt in die ruimte terecht. Ga maar eens in een vreemde stad, helemaal in een vreemde omgeving zo maar ergens staan. Dan heb je op een gegeven moment een gevoel van: 'Waar ben ik hier? Wat doe ik hier? Wat moet dat nou?' Heb je even een soort angstflits. Dat gebeurt dus nu ook. Maar aan de ene kant is die angst juist goed, want het maakt dat die mens zich niet oeverloos in deze ruimte gaat storten, maar door werkzame intelligentie en liefde-wijsheid in die ruimte kan gaan komen. Dat is heel goed geregeld van Boven.

--- Het vraagt een enorm bewustzijn.

104.Z.: Natuurlijk, anders kan het niet.

--- Wat mij van de week overkwam en mij heel diep raakte, was dat tot een paar keer toe mannen tegen mij hebben gezegd: "ik ben op zoek naar bewuste mannen, want ik wil het bewustzijn, hoewel de vrouw mij dat heeft aangereikt, niet meer alleen maar bij de vrouw zoeken, maar nu ook bij de man." Ik voel dat er een diepe mystiek achter zit, wat te maken heeft met wat nu gezegd is.

105.Z.: Ja. Omdat de man van oudsher denkt dat emoties met vrouwen te maken hebben. En met alles wat vrouwelijk is, en dat hoort niet van de man: zo zijn we opgevoed. Maar er komt dus in de man indaling van geestkracht, niet alleen als werkzame intelligentie, maar werkzame intelligentie zodanig gericht dat het tot in het gevoel van de man komt, en het gevoel tot trilling brengt. Dat is het omslagpunt.

--- Dus er treedt een kernfusie op.

106.Z.: Ja inderdaad: gevoegd tezamen en geheel.

--- Toch voel ik dat je een trapje mist. Want wat die mannen ontdekt hadden was dat het tot de volgende stap gekomen was juist door de vrouw. En ik denk als je kijkt wat dat inhoudt als je zegt 'door de vrouw', daar zit een hele wereld tussen. Want ik heb nog helemaal niet het gevoel dat de man tot wezenlijke erkenning in zichzelf gekomen is dat hij de vrouw buiten zichzelf kan herkennen als de vrouw in hemzelf. En dat we eigenlijk nog in dat voorland staan. Dus dan kan dat toch nooit al de volgende stap inhouden, want dit gaat er dan aan vooraf.

107.Z.: Je koppelt nu deze mystiek vast aan de materiële vormgeving van het vrouw-zijn, het vrouwelijke in de materie, het vrouw-mens.

Dat is een latere fase. Waar het nu om gaat is dat daar dat omslagpunt is gekomen in de geest, waardoor de man in zichzelf tot bewustwording komt van zijn gevoel, dus zijn vrouwelijke ontvangers in zichzelf. En dan begint pas de uitwerking.

En dan kom je pas bij dat die man gaat begrijpen dat hij de vrouw die hij buiten zichzelf stelt, dat dat in hemzelf zijn anima is: dat is een oorzakelijk gevolg.

Maar eerst is daar nu dat omslagpunt, waardoor indaling van geestkracht tot werkzame intelligentie, liefde-wijsheid tot werkelijk diep gevoel kan komen, naar een fusie toe. En dan moet hij alles nog doen, moet al het werk nog komen. Dat is maar een begin hoor, dan moet hij nog al het werk gaan doen.

En in het vrouw-mens komt nu het besef dat de afhankelijkheid die het vrouw-mens in de materie altijd heeft gesteld aan de mannelijke geestkracht, vertaald aan de man, aan de liefde van de man, de affectie van de man enz., nu tot een heel diep mystiek gegeven inzichtelijk gaat komen, naar werkzame intelligentie, waardoor die vrouw opgeheven wordt uit de zuigkracht van de lagere emotiegebieden.

En dus dan kan gaan komen tot die fusie van die werkzame intelligentie met haar werkelijk diepste gevoel, los van de afhankelijkheid aan de man-mens.

het richten van de wil

--- Ik denk dat het richten van de wil zuiver kan gaan gebeuren als die geestkracht en die liefde samen gegaan zijn.

Omdat anders het richten van de wil vanuit de persoonlijkheid gebeurt.

Dan kom je ook op de verantwoordelijkheid van die nieuwe inspiratie, en datgene wat er dan uiteindelijk in materie gevormd kan worden.

Want ik neem aan dat daar ook een stuk verantwoordelijkheid ligt.

108.Z.: Ja natuurlijk.

Wanneer werkzame intelligentie in liefde-wijsheid, in verdichting dus geestkracht in denkvermogen, liefde-wijsheid in gevoel tot bewustzijn komt in de mens, dan kan die fusie aangegaan worden, en kan de wil vanuit deze fusie, dus vanuit een zeer hoog energiegebied, gericht worden op de materie van de persoonlijkheid. Om in die persoonlijkheid tot herkenbare consequenties te komen van deze fusie.

--- Betekent het dat we op een gegeven moment op een punt komen dat we werkelijk kunnen zeggen zoals Jezus zei: "Je bent genezen." Of "pak je bed op en wandel". Want dat is denk ik uiteindelijk de consequentie.

109.Z.: Dat is heel wat anders. Want als jij zegt tegen die ander 'pak je bed op en wandel', dan richt je dus je wil op die ander. Waar ik het nu over heb is dat de werkelijke genezing van dit hele zonnestelsel - en genezing betekent: in die fusie komen van werkzame intelligentie en liefde-wijsheid - gericht moet zijn op het eigen zijn, de eigen eenheid, en dán in verbinding gebracht moet worden met de ander. Niet vanuit de wil: 'pak je bed op en wandel', dat niet, dat kan niet. Uiteindelijk zal het zover komen dat je wel die ander kunt aanreiken, ik zal het maar heel gewoontjes zeggen: 'joh, je kunt je bed oppakken en wandelen, dat kan want in jou is alles daarvoor klaar'. En dat het dan alsnog, nog steeds is de vrijheid van die ander of die dat wil. Daar heb jij, dus de ander, nooit over te beslissen.

--- Het gebeurt nu ook steeds. Je reikt ons eigenlijk de genezing steeds aan, en het is aan ons of we het ook doen of niet.

110.Z.: Ja, dat is jullie verantwoordelijkheid. Willen jullie het even zo toespitsen? Mijn verantwoordelijkheid is het om aan te reiken, om te waarschuwen, om te laten zien, om valkuilen te laten zien, om mooi licht te laten zien, van alles wat moet je maar denken. Maar jullie doen vanuit jullie verantwoordelijkheid wat jullie daarmee willen. Dat is van jullie. En zo werkt het naar alles. Daarom werd dit net zo gezegd, omdat jullie allen met andere mensen omgaan, uitstralen naar andere mensen, spreken naar andere mensen over al dit soort zaken. En dat er steeds duidelijker in jullie moet zijn dat je bent een dienaar. Vanuit die eenheid in jouzelf ben je alleen maar een dienaar die in een zodanige vrijheid in zichzelf móét zijn, opdat je juist in die ander diens vrijheid tot de hoogste graad zult kunnen ontplooien, respecteren. En daardoor die ander een eye-opener geeft naar diens eigen fusie van eenheid, naar diens eigen kracht en mogelijkheid om de wil te richten.

--- Als ik het goed begrepen heb is het zo dat de liefde en de wijsheid tot nu toe samen gewerkt hebben zonder het bewustzijn van de mens. En daar waren dus, laten we zeggen vanuit die energie middelen voor nodig om de mens tot dat bewustzijn te brengen. Bijv. devotie ofzo. Dat lag buiten hem. Als dan nu die nieuwe energie komt, waarin die drie-eenheid van liefde-wijsheid en bewustzijn van de mens samen kunnen gaan werken in die driehoek, dan vraagt dat om een andere soort invulling van die energie. Wat is dan het kenmerk van de energie die nu komt, die drie-eenheidsenergie, om daarmee te kunnen werken? Wat is het verschil met laten we zeggen de devotie in het vissentijdperk en wat nu dan als een veranderende energie zou komen om deze drie aspecten op te kunnen pakken?

111.Z.: Vrijheid. Wat toen als devotie noodzakelijk was om iets van die liefde-wijsheid in de mens tot bloei te brengen, tot herkenning te brengen, zal nu doordat de indaling van geestkracht in werkzame intelligentie in verbinding wordt gebracht met liefde-wijsheid inderdaad een totaal andere opvang, een totaal andere uitwerking vragen, die zich alleen maar kan bevinden en plaats vinden in een absolute onafhankelijkheid, innerlijk, in de geest.

--- Die onafhankelijkheid heeft dus te maken met bepaalde, als ik het woord mag gebruiken 'voorwaarden' daartoe. Je kunt niet maar gaan zitten, zoals vroeger bijv. in het klooster en dan de handen omhoog, en dan kwam daar iets wat voor die tijd nodig was. Nu wordt er iets anders gevraagd. Nu wordt er - ik kom toch op een soort structuurachtige, wetmatigheden die naar voren gaan komen.

112.Z.: Ja. Heel vaak heb ik aangereikt, is mij gegeven dat de persoon, de mens, in zijn persoonlijkheid een besluit moet nemen. Dit dan opzendt naar boven: een besluit om te willen zijn en handelen vanuit het hoger zijn, vanuit deze eenheid. Dit dan opdraagt, opzendt - dat is de oproepende kracht - en dan accepteert wat daar in hem- of haarzelf als werkelijk weten uit tevoorschijn komt. Dus dit vraagt van die mens een werkzaamheid. Niet zomaar zitten en daar komt het wel, nee, dit vraagt een werkzaamheid. Want dat vraagt van jou, van iedereen, om met alles wat je hebt, en alles wat je bent, wanneer je werkelijk vanuit dat alles wat jij als mens in de materie bent dit in een totale verbinding met het hoger zijn besluit om zo te willen handelen of in een bepaald aspect of in zijn totaliteit of hoe dan ook je dit opzendt, dat dan als consequentie komt een fusie naar beneden, waar jij dan de volle verantwoordelijkheid voor hebt om deze fusie tot werkelijkheid in jouw persoonlijk zijn te brengen. Dus jij doet iets. Er is een interactie. En daar is een hele grote werkzaamheid in die mens nu, heel bewust. Dat is het omslagpunt.

--- Als die ontvangst er komt, dus je hebt de voorwaarden geschapen en het kosmisch huwelijk kan gebeuren, dan komt daarna als ik het goed begrijp de verwerkelijking.

113.Z.: Ja, dat is het kind wat wordt geboren. "Draag het op uw linkerhand en voed het en bescherm het met uw rechterhand." Dus vanuit je fusie.

nieuwe mogelijkheden

--- Ik moet dan denken aan de historische Christus: dat als die ontvangst er is er dan a.h.w. dingen op je afkomen die de gelegenheid geven om het te verwerkelijken.

114.Z.: Ja. Maar daar komen ook hele grote - Ik zie hele rijen griezelige beesten op je afkomen. Want dat zijn de nieuwe mogelijkheden die je geschapen hebt, door jouw eigen actie. Dus daar komen nieuwe aanslagen op jouw fusie. En hoe ga je er dan mee te werk? Wat doe je er dan mee? Dus dat is een nooit eindigend ...

--- Hebben die met je eigen karma te maken?

115.Z.: Ja altijd wel, in gradaties van niveau nog werkzaam in je. In gradaties van niveau nog emotioneel in jou werkend, mentaal in je werkend. Op de meest ongelegen momenten steekt het plotseling weer de kop op. Dat is die tweede fase dus, de tweede fase van het twaalfvoudig pad van inwijding. Dus al die aspecten komen weer terug, maar nu vanuit jouw fusie zal ik het maar noemen, dus nu in een nieuwe constellatie. Want het roept een nieuwe constellatie op. Die is breder en ook ruimer. En je hebt meer mogelijkheden. En je hebt meer bewuste kracht daarvoor.

--- Maar hebben die ook met de anderen te maken? Want ergens ben je dus ook de verbinding met de anderen aangegaan.

116.Z.: Natuurlijk. 'Niets is voor u alleen'. Steeds werd gezegd: 'Niets is voor u of van u alleen.'

--- Dus het heeft op de een of andere manier met het karma van de wereld te maken.

117.Z.: Uiteindelijk van de wereld, natuurlijk.

--- Ik wou nog even ingaan op dat stukje van werkzame intelligentie. Ik heb zelf het gevoel dat er een hele diepe wetmatigheid in ligt. Dat werkzame intelligentie eigenlijk neutrale energie is, maar dat het werkt op de geestkracht, de geestkracht die een hele systematische kosmische ordening heeft. Waarin alle scheppingsniveaus van de geestkracht geweten zijn, weten. Op het moment dat het dus indaalt in de mens of in de man-mens zal ik het maar even noemen, dan is het niet zo dat die energie vorm aanneemt of tot werkzaamheid komt, maar dat de mens zelf die werkzaamheid, door de verbinding die ontstaat, belevendigt.

118.Z.: Ja, en die verbinding die hij belevendigt, die is afhankelijk van zijn eigen karmische aspecten en de wijze waarop hij tot een bepaald bewustzijn in deze karmische aspecten is gekomen, en de mate waarin hij zichzelf tot een eenheid heeft gebracht ten opzichte van deze karmische aspecten. Dan kleurt hij die intelligentie die dan werkzaam wordt. Dus die geestkracht die ingedaald is.

--- Het feit dat die gekleurd wordt, dat is de versluiting zeg maar, het werkgebied wat je dan nog hebt op te lossen in jezelf. Maar het gaat juist om die ordening. Ik voel dat de werkzame intelligentie anders vertaald zou kunnen worden tot het begrip van: de niveaus van geestkracht. En dat dat geweten is. Dat is een kosmische wet, die gradaties, trappen van bewustzijnsniveaus in zich draagt, die een exacte ordening hebben. Op het moment dat je die belevendiging in jezelf tot activiteit brengt, tot geboorte zou je kunnen zeggen, dan weet je ook. Dat is niet meer een weten wat dan door kennis van buiten af ontstaat, maar die kennis in jezelf, vanuit die bewustzijnsgebieden die wordt dan geboren. Dat is dus het weten.

119.Z.: Maar ik denk dat je misschien, ik weet het niet zeker, vertaalt dat ik met die geestkracht kennis die je opdoet, materiële kennis ofzo bedoel. Dat bedoel ik natuurlijk niet. Ik bedoel dat geestkracht altijd door indaalt.

--- Ja, een kosmisch geboorteprocess zou je kunnen zeggen.

120.Z.: Dat gaat aan één stuk door.

Die mens van nu is op het punt gekomen dat hij zich daarvan bewust wordt, maar dat hij zich nu ook bewust wordt dat deze geestkracht die daar aan een stuk door door hem heengaat, nu in die fusie met liefde-wijsheid tot een nieuwe richting, niet alleen aanleiding, maar werkzaam kan worden. Tot een nieuwe gerichtheid naar materie toe, dus naar uitdrukking geven in de menselijke persoonlijkheid.

Dat je nu vanuit de bewuste beleving van indaling van geestkracht, van inspiratie, opgevangen in behoeden, in behouden van Michael - luciferisch, michaelisch -, wordt gebracht tot een nieuw niveau van verwerkelijking in de materie, dus in je persoonlijkheid, in je dagelijks leven, in je gewone spreken en alles.

--- Ja. Het gaat om dat 'geweten', dat weten en het geweten.

121.Z.: Ja. Het geweten in de mens is in wezen het hoger weten.

--- Dat heeft met die ordening van bewustzijnsniveaus van die geestkracht te maken.

122.Z.: Natuurlijk. De hele kosmos is één grote ordening, en de mens is de kosmos in het klein en heeft dus die hele ordening in zich. Wanneer de mens ingaat tegen zijn geweten, veroorzaakt hij kernsplittingsen. En dat zijn in- explosies, implosies wou ik zeggen, maar dat is ook waar, die bepaalde consequenties hebben, bepaalde oorzakelijke gevolgen hebben, en voortplanten. Het veroorzaakt een explosie, maar een implosie in die kosmische ordening, en in dat weten, dat diepere weten, waardoor er - ik zie ineens die devaatjes helemaal radeloos in het rondvliegen, die hun structuur kwijtraken. En daardoor gebeurt dan dat daar blokkades komen. En als dat maar lang genoeg duurt en sterk genoeg is, ontstaan daardoor ziekten en kwalen.

--- Ik wou nog even ingaan op de interactie van de persoonlijkheid en het hogere wat daar naar beneden komt, wat dan de tweede fase van de ziel is. Wat is het verschil tussen overgave aan het hoger zelf en afhankelijkheid van het hoger zelf? Want daar zit kennelijk een heel groot verschil tussen.

123.Z.: Daar is een heel groot verschil tussen. Overgave aan het hoger zelf is, met behoud van de eigen vrijheid van het eigen geweten, van de eigen liefdeskracht, om dat te verwerkelijken in de materie. Afhankelijkheid van het hoger zelf is dat de inspiratie die doorkomt van het hoger zijn, ik wou bijna zeggen 'bewusteloos', maar dat kan niet, maar klakkeloos en zonder een werkelijk bewustzijn, dus een werkelijk meedoen, meewerkend vanuit het geweten, vanuit deze innerlijke kosmische ordening, je daaraan overgeven. Daardoor gebeurt ook dat er vele mediums zijn over de hele wereld, die een zeer hoge inspiratie doorkrijgen, die zij klakkeloos en echt eigenlijk bewusteloos opvolgen. Denk aan de sekte van Baruch. Toen daar vanuit de sferen hoge geestkracht indaalde werd daar de vertaling die wij in ons menszijn, ons computer-zijn ergens hebben, die vertaling die was afhankelijk van de angst, de twijfel, de miskennis, de schuld, de macht, de onmacht, noem maar op, en werd zonder het bewustzijn naar buiten gebracht.

de drang van de ziel

--- Vanmiddag zei een cliënt dat ze alsmaar door wilde studeren, alsmaar doorlezen en jij Zohra zei dat het de drang van de ziel is om alsmaar te leren. Als je het aan de ziel overlaat, wil die alsmaar meer ter vervolmaking en de persoonlijkheid moet dan de instantie zijn die daar kennelijk dan toch een grens aan stelt. Dus als leek zou je wellicht in de veronderstelling zijn: "de ziel weet wel beter". Maar kennelijk weet de ziel niet beter.

124.Z.: Nee, want in de ziel zijn nog onverloste gebieden die hij door middel van die persoonlijkheid tot verlossing wil brengen. Daarom zweept hij de persoonlijkheid op tot steeds meer vervolmaking te willen komen, door ervaring, dus dat is erg veel vanuit lijden geweest, ervaring vanuit lijden. En nu door bewustwording. Maar ook daar is de mens in zijn vrijheid degene die de grenzen mag en kan stellen. En deze grenzen worden bepaald door het geweten van de mens.

Hoe ver gaat de mens in zijn ontwikkeling, in zijn verbinding met dit hoger zijn?

Wordt hij daar afhankelijk van dan zal hij alles in het werk stellen om in zijn menselijke persoonlijkheid tot vervolmaking te komen, zodanig dat zijn wil daarop gericht wordt, dat deze wil 'opereert' zal ik het maar noemen vanuit de materie, dus vanuit de begeerte, vanuit het willen zijn, het willen hebben, het willen komen.

De uitspraak "Zalig zijn de armen van geest" is gericht, is gesteld opdat de mens zou begrijpen dat daar moet zijn of kan zijn de overgave. Het betekent dat de mens nu zichzelf acht, en vanuit de hogere gebieden geacht wordt zodanig geestelijk volwassen te worden dat hij zelf zijn grenzen kan gaan stellen. Dat deze mens nu kan begrijpen dat alleen wanneer weten, kennis, hogere kennis, inspiratie, drang tot vervolmaking in liefde-wijsheid wordt opgevangen, die mens werkelijk wordt wat de Bergrede al in het vooruitzicht heeft gesteld. En nu is aan die mens de eigen verantwoordelijkheid wat en hoe hij wil doen.

--- Ik begrijp daaruit dat de ziel niet per se het beste voorheeft met de persoonlijkheid. Die wil alsmaar door voor zichzelf zou ik bijna zeggen.

125.Z.: Ja, maar dat is in wezen wel het beste, want hij wil vervolmaking van die persoonlijkheid.

--- Nee, van zijn ziel.

126.Z.: Van de ziel ja, verlossing van zijn - eigenlijk is het haar - onverloste aspecten in die ziel.

--- Nu gaat die tweede fase in eerste instantie over de integratie van persoonlijkheid en ziel. Nu is de term 'kosmisch huwelijk' gevallen. Dat is toch wat anders als die integratie. Want kosmisch huwelijk is het samengaan van het diepste gevoel en hogere wijsheid, het hogere mentale. Ergens is dat een proces wat zich in de ziel afspeelt.

127.Z.: Ja.

--- Dus eerst krijg je een proces van persoonlijkheid naar ziel toe, die integratie, en pas daarna kan in die ziel zich dat kosmisch huwelijk voltrekken.

128.Z.: Prachtig, prachtig.

--- Waarna je de driehoek opnieuw krijgt naar de persoonlijkheid.

129.Z.: Heel mooi. Eerst moest die mens zich bewust worden van zijn ziel. Eerst moest die mens tot een bepaalde acceptatie en integratie komen van die ziel. Want anders kan je niet verder. En nu is die mens - en ik bedoel met die mens heus niet alles en iedereen, want ik weet niet of dat zo is, maar een groot deel van de mensheid is toch met deze integratie bezig. Zoals jullie zijn, in alles wat is gegeven, is deze mens tot integratie gekomen van ziel in persoonlijkheid.

Nu begint dus een nieuw tijdperk van werkelijke vrijheid en verlossing van die onverloste aspecten in de ziel. Maar daar heeft die persoonlijkheid absoluut een actie voor nodig om dat tot stand te brengen. En die actie - nou is het heel precair - komt tot stand door bewuste onafhankelijke indaling van geest, van geestelijke energie, die gaat leiden tot werkzame intelligentie in ontvangst, door ontvangst, in basis gebracht van liefde-wijsheid. Dan kan daar een grens worden gesteld aan de eeuwig voortdurende 'ren' zal ik het maar noemen van die ziel om tot volmaaktheid te komen.

--- De ziel moet stoppen, tot stoppen gebracht worden. Als ik het goed begrijp dan heeft die eerste fase te maken met het zuiveren van de persoonlijkheid, om aldus in aanraking te kunnen komen met de ziel. Zo gauw je in contact bent, in integratie met de ziel, dan kun je de zuivering op het gebied van de ziel gaan doen, zowel naar de mannelijke kant toe als naar de vrouwelijke kant toe, waaruit dan het kosmisch huwelijk zich kan voltrekken. En de vrucht daarvan, het kind gerealiseerd wordt in de persoonlijkheid.

130.Z.: Altijd in die persoonlijkheid. Want dat is het enige instrument wat een geestelijk wezen in de stof, in de materie tot zijn beschikking heeft.

--- Dat geeft je weer terug naar de Heer van het Licht.

131.Z.: Ja. Want dan vindt uit dit kosmisch huwelijk de geboorte van het kind plaats. Dus een nieuwe wereldburger. Dus een nieuw, puur bewustzijn. Een nieuwe wijze van werken vanuit bewustzijn, gedragen door de liefde.

--- En voltrekt zich dit nu op die zgn. tweede fase? Of is het kosmisch huwelijk de derde fase?

132.Z.: De derde fase, maar daar zijn we nog niet aan toe, is hoe dit kind tot volledige volwassenheid te brengen. Sommigen zijn pas aan de zwangerschap toe, anderen hebben het net gebaard...

verwerkelijking in de persoonlijkheid

--- Ik vind het heel moeilijk om te zeggen, maar er wordt gesproken over indaling van licht, indaling van energie, en dan krijg ik een teleurgesteld gevoel, want dat had ik me anders voorgesteld. Dan stel ik me voor dat het dan licht wordt en blij wordt. En ik geloof dat het lichter kan worden als we gewoon naar het praktische gaan en niet blijven doorgaan met kennis, kennis, en nog eens kennis.

Mijn persoonlijkheid is bezig dood te gaan. Daar zitten we nu mee. En als we daar nou eens over praten hoe we dat ervaren, want er sterven allerlei dingen in mij af die ik al zolang bij me draag. Ik zie op tegen die omslag. En dat is het, want dan denk je, omdat je die persoonlijkheid altijd gehad hebt, dat je iets kwijt raakt wat je dierbaar is. Het is natuurlijk ook dierbaar. Die pijn raak je kwijt, maar die heb je nu nog zo bij je.

133.Z.: Ik wil heel graag hierop ingaan. Nu is inderdaad het punt gekomen dat je deze kennis van het hoger zijn niet in het hoger zijn moet houden, maar dat nu ook werkelijk naar de grond moet brengen. Want daar moeten wij per slot werken en daar moeten wij leven.

Vandaag is het een feest. Het is een feest van integratie. Van niet alleen indaling, maar van een hele diepe beleving en integratie. En daar wil ik nu naar toe, om dit als een werkelijk innerlijk diep feest te beleven in ons. En dan is nu de tijd gekomen dat wij in onze drang, in onze voortstuwing naar vervolmaking deze kennis van het hoger zijn nu terug moeten gaan brengen naar de persoonlijkheid. Die persoonlijkheid sterft niet af hoor, die gaat niet dood. De persoonlijkheid ondergaat een transformatie. Die wordt van een pop een vlinder.

De persoonlijkheid krijgt prachtige gekleurde lichtende vleugels, en de persoonlijkheid gaat leren vliegen. Maar dat is eng!

Vliegen, en ik bedoel met vliegen niet losraken van je gewone zijn, in godsnaam niet, maar vliegen, ruim worden, grenzen kunnen verleggen, in blijdschap daarin kunnen zijn, in vreugde kunnen ontvangen. Daar gaan we naar toe.

Deze hele dag is gewijd aan het feest van huwelijk, van integratie, van samenzijn, van verbintenis, echt verbintenis, verbinding. Kennis van het hoger zijn betekent 'leven in de diepste verwerkelijking daarvan'. De diepste verwerkelijking daarvan is absolute acceptatie van jouw eigen zijn, in licht en schaduw. Absolute acceptatie van je negatieve kanten. Wel met nu - en dat is het verschil met vroeger, niet alleen: 'nou ja, ik ben zo, daar kan ik ook niks aan doen'. Nee, nu: 'ja het is waar, daar zitten nog wat ik noem het dan maar 'schaduwkanten'.

Hoe kan ik daar nou eens wat licht in brengen?' "In Uw zijn beveel ik mijn geest. Laat mij zijn een brandend licht, vanuit Uw grote licht in mij o Heer." Dit houdt in dat er dan stilte komt. Niet meer: 'ja maar nou moet ik zus, god, nou kan ik dat niet, en hoe moet ik dit doen?' Snap je: er komt stilte, en er komt vreugde. Dan komt blijheid. Dan komt werkelijke vrede in jezelf.

De hemel is hier, hier is de hemel. Hier hebben wij al die kennis die dan toch via mij is gegeven tot uitdrukking te brengen, want anders heeft het geen enkele zin, niks, allemaal verloren moeite. En dan kom je pas in de vreugde.

Want dan kom je in de acceptatie van je mens-zijn.

En dan kom je ook in vrede met jezelf.

Ik liep eens naar buiten, en toen was er ineens een ontzaglijk groot gevoel van:

"God wat ben ik dankbaar dat ik dit mag doen." Ik heb altijd bedenkingen:

"Heb ik het nou wel goed gedaan? Is dit nou wel wat U bedoelt?" enfin, je weet wel.

En toen waren daar momenten dat ik dacht: "God wat ben ik dankbaar dat ik dit mag doen. Ik dank U." Dat zijn flitsen hoor, dat zijn momenten. Nou moeten we nog gaan proberen om in zo'n eeuwig durend hoger laag-zijn te blijven. De nieuwe hemel in de nieuwe aarde. Nou, daar werken we aan. En dat is het feest van vandaag, dat we ons dat bewust zijn.

Vanmiddag was er iemand die naar voren bracht: in al die spiritualiteit waarin ze bezig was, daarin miste ze bij die mensen de hartelijkheid. Daar miste ze bij die mensen de gewone menselijke warmte. Dat is een valkuil van ik wou haast zeggen het hoger zijn, dat bedoel ik niet, maar van de uitwerking van het hoger zijn. Dat is een van de valkuilen, dat door teveel in al dit hogere bezig te zijn je de menselijkheid, de warmte en de verbinding met de mens kwijt gaat raken.

Dat is een van de allergrootste valkuilen.

Hoe dan nu deze kennis van het hoger zijn, want dat is het wel, zodanig in jouw menselijke warmte te brengen, dat je dat werkelijk kunt delen met de ander? Dus niet wat ik allemaal vertelde in geweldige hoge bla-bla verder brengen, maar in hele diepe uitwerking daarvan. Dat is de werkelijke kennis van het hoger zijn.

de praktijk

--- Waarom ik het moeilijk vind om dat wat ik aan wijsheid ontvangen heb naar buiten te brengen is op de eerste plaats angst om het niet goed te doen. De vorige week heb ik daar samen met iemand anders een schoolvoorbeeld van gedemonstreerd. We hebben met iemand gesproken en het is volledig uit de hand gelopen schijnbaar. Maar op het moment zelf waren we het ons niet bewust. Ik heb voor mezelf echt heel goed geprobeerd om een ontmoeting tot stand te brengen. Dat is duidelijk niet gelukt, met het gevolg dat iemand de deur uitgaat en een ontzettende kater overhoudt.

134.Z.: Ja, dat is niet goed. Maar waarom kan het niet opgelost worden?

--- Die ander is schijnbaar in een totale onwetendheid gekomen, die snapt er helemaal niets van.

Mijn eerste reactie was: "Dat doe ik nooit meer, zie je wel, dat gaat hartstikke verkeerd, wat een stommeling ben ik toch ook."

De tweede reactie was: "Waar ga ik nou staan, en durf ik nou gewoon door te gaan?" Dat laatste heb ik besloten, maar ik heb voor mezelf wel ervaren hoe ontzettend moeilijk het is om dan praktisch het te proberen te integreren.

135.Z.: Toen jij sprak vroeg ik: "Wat is het antwoord, Heer?" Het antwoord is dat juist een dieper gevorderd, een hoger gevorderd bewustzijn in de kosmische ordening waarin wij zijn, in het geweten moet indalen, zonder dat het denkvermogen zich daar constant mee bezig houdt en vanuit opereert. Ik wil over wat je vertelde geen enkel oordeel vellen, want ik weet helemaal niet wat er gespeeld heeft, maar het houdt in dat wanneer de wijsheid die je dan allemaal hebt opgedaan, je dat kunt loslaten vanuit, in de dwangmatigheid van het willen werken met je denkvermogen, en dus met de persoonlijkheid: 'om het zo te doen is het goed, en om het zus te doen dan begrijpt hij het' op die manier, dat wanneer je dat zodanig kunt loslaten - dat is dus overgave en acceptatie, opdat het in kan dalen in jouw geweten, in jouw gewone warme menszijn die jij bent, dan had je op een totaal andere manier gereageerd.

Wij weten eigenlijk erg veel allemaal. Heel veel. En dat weten is aan de ene kant een bron van verruiming en vernieuwing, is aan de andere kant een zwarte donkere gevangenis, wanneer wij met onze persoonlijkheid, dus met ons denken het willen pakken, vanuit onze emoties daarmee willen werken, of in combinatie van dat denken en de emoties. Het wordt pas ruim en de hemel wanneer wij dat in volle en totale, ja, het zijn zulke stomme woorden hè, nederigheid, dus loslaten van persoonlijke belangen. En persoonlijke belangen betekent het verlangen om het weten tot uitdrukking te brengen, het weten naar iemand te richten.

Maar dat wij onze wil zodanig naar onszelf kunnen richten in stilte, in werkelijke overgave. Dan zakt dat weten naar beneden, het komt in die persoonlijkheid in het geweten, en die persoonlijkheid kan dan, heeft dan de macht en de vrijheid om in zijn menselijk zijn, vanuit zijn eigen liefdeskracht daarmee te werken.

Niet meer gehinderd door het weten, door de kennis.

--- Ik begrijp wat je bedoelt Zohra, maar het praktische probleem is die overgangsfase waar je het over had. Ik probeer het, ik draag het op, probeer los te laten, maar hoever? En wanneer mág ik dan daarmee gaan handelen? Ik heb het gevoel dat ik voor het eerst schaatsen ondergebonden heb, nou, ik ben grandioos onderuit gegaan. Er is hierdoor op aarde iets gebeurd wat anders had gekund. Wat toch een stukje liefdeloosheid is en een stukje menselijk falen van mij op dat punt.

Dat mag wel, ik voel me daar ook niet schuldig om ...

136.Z.: Het is zeer duidelijk geen liefdeloosheid geweest, wel een menselijk falen. Maar niet vanuit liefdeloosheid, maar vanuit een dwangmatigheid in de ziel om tot vervolmaking te willen komen, en dus nog maar meer te weten, nog maar meer op te pikken, en het dan ook uit te delen. En op die manier gebeurt het juist niet vanuit verlossing, gebeurt het juist vanuit onverlost zijn. Dus dit zul je kunnen zien in een positieve benadering van onderscheiding, want nu heb je meer onderscheiding hierdoor. En het is niet liefdeloos, het is wel menselijk falen. Maar daardoor heb je onderscheiding gekregen, je hebt het hier kunnen brengen en het werkt hier positief uit. Want hier is het ook een eye-opener.

Dus zo is daar ook weer een positieve kant aan.

--- Maar voor mijzelf heeft het een grote waarschuwing ingehouden: ik heb niet goed geluisterd, ik heb niet goed opgelet, ik heb niet gekeken wat ik aan reactie opriep. En dat is wat denk ik gebeurt, waar we ons allemaal van tijd tot tijd schuldig aan maken, dat we in een onverhoeds moment in de schaduw stellen.

137.Z.: Ja, dat is wat in de inleiding al is gezegd. Dat die verantwoordelijkheid natuurlijk hoe meer bewustzijn, hoe groter wordt. En wanneer je meer bewustzijn vertaalt in alsmaar meer weten en dat die ander ook wil mededelen, dan ontcom je niet aan een spiraal van kennis brengen, hogere kennis brengen in materie en daardoor in macht.

Wat mij gevraagd werd was met de groep te komen tot herkenning van dit alles, en dan kunnen komen tot een hele stilte in denken in de persoonlijkheid van al die kennis, van al die wijsheid die is gekomen. En dan nu te begrijpen dat het omslagpunt ligt in dat de mens nu de beschikking krijgt om zijn wil zodanig naar zichzelf te richten dat hij zich niet meer in zijn persoonlijkheid hoeft te bevestigen met zijn meerdere kennis, wijsheid, bewustzijn enz. Maar dat hij die gewoon in warme menselijkheid en in delen van al datgene wat is gegeven nu tot uitdrukking brengt. En dan niet bewust óm het tot uitdrukking te brengen, maar het laten gebeuren. Voel je het hemelshoge -brede verschil daartussen?

Weet je, dat omslagpunt, om alles wat je hebt geleerd, alles wat je hebt gekregen, om dat niet zo te gebruiken, maar te laten zijn, dat vraagt een offer van liefde. Bloemen leggen op het altaar van de liefde.

Leg je zuiver witte bloemen op dat altaar. En kom in jezelf tot je echte menselijkheid. Tot je warmte in jezelf. En laat al die wijsheid zakken en indalen. Dat gaat zijn eigen weg. Je hoeft niet met je persoonlijkheid er weet ik wat mee te doen.

HOOFDSTUK V: VRIJHEID

(cursusavond 10/06/87)

A. Inleiding

Deze cursus van "kennis van het hoger zijn" is helemaal niet een cursus van wat je zomaar kan leren. Het zijn levenslessen die de ziel de persoonlijkheid aanreikt, opdat in de interactie van ziel en persoonlijkheid een stuk bevrijding voor die persoonlijkheid - en dus ook voor die ziel - kan komen.

Deze cursus "Kennis van het hoger Zijn" werd gegeven opdat juist in deze mensen, aan wie zoveel is meegedeeld vanuit de sferen, waardoor al deze mensen, werkend in de eenheid van psychosofie, vanuit die eigen eenheid met dit hoger zijn, nu een nieuwe fase tegemoet gaan. En een nieuwe fase die niet meer gebaseerd hoeft te zijn op bepaalde projecties, bepaalde zich vasthouden aan, een bepaalde richting moeten gaan, maar nee, dat nu de oude schil van beklemming, van beknelling, van beperking, zodanig losgelaten kan worden dat de persoonlijkheid opnieuw en wederom gaat ontluiken. En dat kan alleen wanneer de mens zich in de vrijheid begeeft. En die vrijheid is dat al wat is gegeven nu zodanig eigen, vanuit het eigen één zijn van die mens, eigen kan zijn, dat die mens vanuit die eigen eenheid er mee kan werken, in kan leven, kortom dat ook kan uitstralen.

Maar daarvoor is dan nodig dat bepaalde zaken worden losgelaten, dat een begeleider zoals ik al die jaren geweest ben - gelukkig niet een leider, maar een begeleider - ook wordt losgelaten en dat eenieder nu in zijn volledige vrijheid zal komen. Jullie droegen mij, ik gaf door, het werd een vicieuze cirkel. Dat was goed, het was noodzakelijk, tot dat punt wat nu bereikt is. Maar wil het nu niet sterven in de eigen stuip trekkingen zou ik willen zeggen, dan moet er nu vrijheid komen in ieder mens, in ieder van jullie om alles wat is gegeven in psychosofie op de eigen wijze, vanuit de eigen inspiratie, in de eigen eenheid van het zijn dan ook tot realiteit te brengen. En dat moet totaal los van wat voor begeleiding dan ook. Dat moet los van wat voor projectie dan ook, van wat voor beperking dan ook.

B. Viering

Om dit te vieren, want het is een viering, had ik al gezien dat er een tafeltje zou zijn met een krans van groen. Eeuwigdurend groen, continuering, steeds weer opnieuw: geest in stof, stof zich opheffend tot geest, geest weer indalend in stof, stof zich daardoor nog weer meer opheffend tot geest. Een golfslag, een golfbeweging. En dat er voor ieder een bloem zou zijn, een kleine witte bloem met een gouden hart. Wat betekent dat? Die innerlijke zuiverheid in elk schepsel Gods, die door allerlei uiterlijke beperkingen, karmische bepalingen soms niet meer te herkennen viel. En die nu zeker voor mensen die nu zo bezig in psychosofie zich nu vrijmaken en weggaan, wegvliegen - en ik bedoel helemaal niet dat je echt ik weet niet waarheen moet vliegen, maar dat je vrij kunt zijn, je eigen vleugels kunt ontvouwen.

Wat is gegeven is dat ieder van jullie zo dadelijk zo'n bloem kan nemen, dat je die bloem bij je houdt, en dat naar aanleiding van hetgeen er in jezelf gebeurt, hetgeen je zelf voelt, misschien in begeleiding met, of begeleiding wil ik het niet eens noemen, in samenwerking met, in verbinding met datgene wat mag komen, op een gegeven moment in jouzelf een zo duidelijk moment - het is misschien maar een flits van een moment - komt van: "Ik kan, ik durf, ik wil loslaten. Ik wil komen in mijn totale vertrouwen, in mijn totale liefde. Ik wil komen in mijn ruimte zo groot, dat ik mij niet meer hoeft te laten beperken, te laten beknellen door de gedachten die ik heb over hoe het moet, de gedachten die ik zal krijgen over: 'wat zal ik nou gaan doen' en 'hoe moet ik dat nou gaan doen', 'hoe vullen we het in'."

Laat nu tot je komen, werkelijk, een flits van oneindigheid, van stilte in jezelf, één moment misschien.

Wees ontspannen, laat los, weet dat alles wat is gegeven zijn weg zoekt door je heen, opdat het kán komen in de tuin van je hart. En dat in die tuin van je hart jij straks zelf die zuivere witte bloemen met het gouden hart zult planten, zodanig dat een ander daar blij mee is, ze zal willen plukken, zal willen ontvangen wat je daarvan zal willen geven.

Inspiratie is niet iets wat je alleen met denken, met stoffelijke materiële vormgeving tot stand kan brengen. Inspiratie is een 'glimlach Gods', is een innerlijke godsbeleving. En daarvoor is werkelijk nodig dat je in jezelf zegt: "Ja, kom maar, ik laat los". En dat houdt heus niet in dat we allemaal onze hersens op een hoop moeten gooien en dat niemand meer mag nadenken, echt niet, het betekent alleen dat wanneer je tot in deze ruimte durft te komen, je oneindig wijd wordt. En die inspiratie die je altijd maar door al hebt gehad - soms weet je dat niet eens, maar dat heb je, het zit al in je - plotseling gaat uitgroeien. Dat er komt een duizendbladige lotus en dat je in jezelf de bloemblaadjes zult openen.

verbinding

Daartoe wil ik dan met jullie samen komen tot een hele diepe verbinding.

Laten wij vanuit ons menszijn uit nu een oproep doen tot in de sferen.

Laten wij bereid zijn om werkelijk te komen in de Vader. Het is zo moeilijk om werkelijk alles te kunnen opgeven en loslaten, al je angsten, al je zorgen, al je plichtsgevoelens. En om alleen maar in jezelf echt, en niet gespeeld, en niet alleen met de mond, maar diep in je hart te durven zeggen:

"Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede."

En omdat wij toch allemaal kleine bange mensen zijn,
daarvoor vragen wij dan kracht:

"En wij vragen dan aan U Heer van het Licht
om in ons Uw licht dan zodanig herkenbaar voor ons kleine mensen
te willen doen stralen,
waardoor wij ons licht weer kunnen zien en herkennen.
En dat vanuit deze herkenning een zo diepe verbinding kan plaatsvinden
dat wij ons kleine licht in Uw Licht kunnen plaatsen,
zodat wij zullen zijn, in ons, U."

**In het vuur wat Ik over u heb gegeven,
van eeuw tot eeuw, zo ook nu in deze eeuw,
in deze pinkster heb Ik u het vuur van de heilige Geest doen gevoelen.
Over de gehele wereld is daar gekomen
een diep verlangen naar verbinding, van mens tot mens, van groep tot groep.**

**En weet dan, gij kinderen Gods,
dat dit diepe verlangen vanuit u mensheid naar Ons opgezonden,
is de weerspiegeling vanuit Onze sferen.
Opdat er zal komen een zo grote verbinding in alle bewustzijns
dat de kosmische Christus zich werkelijk in uw harten kan plaatsen,
opdat daar zal komen een zo nieuw bewustzijn,
dat daar langzaamaan begonnen kan worden aan de beëindiging van geweld,
van liefdeloosheid, van steeds terugkerend liefdeloos karma.**

**En zie hier hoe alle gebeden zijn verhoord,
hoe alle krachten - en juist datgene wat gij negatief noemt -
zich hebben verenigd,
opdat daar kon komen in de mensheid
een diep verlangen naar vrede, naar liefde, en naar eenheid.**

**En zo zeg Ik u, voorwaar Ik zeg u
dat in vele landen groepen van mensen bezig zijn,
zielen die reeds meerdere malen in dit soort groepen werkzaam zijn geweest,
nu komen tot werkelijke verbinding.
Dat er nu kan komen overbrugging van geschillen en verschillen,
regenboogbruggen, die gij mens zult slaan,
omdat gij mens Mij nu in uw hart aanwezig voelt.**

**Zolang heb Ik gewacht,
zo diep was Mijn verlangen naar u,
om met u te zijn, in de eenheid van de liefde.
Eeuwen mens, heb Ik het karma moeten dragen
van hetgeen in Mijn naam is geschied.
En nu, nu mens van deze tijd,
nu zult gij en Ik dit grote karma gaan transformeren
en uiteindelijk reconstrueren.**

**En Ik zend u op vele plaatsen
die energievelden die in uw waarnemingen herkend zullen worden
als de Christus.**

**En in deze waarnemingen zult gij Mijn Zoon herkennen
en u met Hem in verbinding, in totale verbinding stellen.
En niet wederom o mens, en luister met uw hart,
opdat gij in de ban van Zijn zo grote, zo diepe goddelijk Zijn zult geraken,
doch dat gij zult komen in de vrijheid van uw eigen goddelijk Zijn
in diepe liefdevolle verbinding met Mijn Zoon.**

**En Ik zeg u dat overal ter wereld Hij nu reeds wordt aangekondigd.
Zowel in de positieve als in de negatieve energieën
speelt deze aankondiging nu reeds mee.
En al de bewustzijns van over de gehele wereld
zullen worden een eenheid, stralend van licht.**

**En gij, deze groep, in dit land, aan wie is gegeven een weg van lering,
psychosofie geheten,
gij zult met deze weg van lering vanuit uw eigen vrijheid
zodanig kunnen werken, leven en handelen als uw eigen geweten,
uw eigen goddelijk Zijn u dit zal aangeven.**

**En bedenk steeds weer opnieuw
dat waar gij verenigd zult zijn in Mijn naam
Ik met u zal zijn.
Vrees dus niet, doch wees in vreugde, in vrijheid, in liefde
verbonden met elkaar en met Mij.**

**En wil Mij nu gedenken in uw gebeden, in uw liefde,
Ik, die geweest ben in Mijn zijn als mens, zo lang geleden, voor u gegeven,
nu overal aanwezig,
u steunend, u oprichtend, u brengend tot uw eigen vrijheid.**

**Dan nogmaals zeg Ik u
ontwaakt dan hart van Mijn hart,
en wees met Mij, één hart, kloppend van liefde.
Wees met Mij één hart, zo groot, zo ruim
dat gij werkelijk uw broeders broeder zult zijn.**

**En indien gij zelf,
aangeraakt door al hetgeen is gegeven
in uzelf herkennend uw eigen zijn daarin,
dan nu werkelijk verder wilt gaan in uw vrijheid,
in uw inspiratie,
in uw zijn,
wees dan in uw menszijn nu
zo zuiver, zo klein, zo groot, zo wit en zo van goud
als deze kleine witte bloemen hier zijn.**

bloemencereemonie

En ik verzoek u dan,
- nu spreek ik Zohra tot u -
ik verzoek u nu om eenieder een eigen bloem uit deze vazen te pakken
en het liefdevol op uw schoot te leggen
en u te bezinnen op de diepte en de waarde van deze bloem in uzelf.
En wanneer daar voor u zelf, in uw vrijheid, het moment is gekomen
dat gij werkelijk wilt komen tot een werkelijke overgave in uzelf
u te laten leiden door de geest Gods,
u in liefde zo te verbinden dat u zult zijn belangeloos
in het dienen van het belang,
dat u wilt zijn liefdevol, maar niet oordelend,
ontvangend en gevend,
dan is dat het moment dat het goed is om uw bloem te leggen
op het altaar der liefde,
het kleine tafeltje hier.

Zohra tijdens neerleggen van de bloem:

"Ik beloof, dat ik in mijn eigen vrijheid mij geheel ten dienste zal stellen, en alleen
maar wil zijn een dienaar Gods, opdat vervuld zal mogen worden wat is gegeven.

Aum."

Laten we elkaar nu een hand geven, nu heel bewust wetend dat wij juist in die mens,
die menselijke persoonlijkheid die wij zijn een nieuwe fase van verbinding zijn
binnengegaan. Een verbinding die is vanuit de geest. En die zich niet hoeft niet te
baseren, niet meer mag baseren op persoonlijke gehechtheden. Een verbinding die is
belangeloos, opdat het belang gediend kan worden. Laten we daarin dan in vreugde
zijn, en elkaar als mensen nu allemaal aankijken, heel bewust kijk naar elkaar, laten
we ons elkaar in de ogen kijken en elkaar als mensen liefhebben.
Laten wij nu blij zijn.

besluit

En dan wil ik als die kleine mens die ik dan ook nog ben jullie zo verschrikkelijk, vanuit het diepst van mijn hart danken voor alles wat jullie allemaal, in je zo grote liefdevolle toewijding gedaan hebben, waardoor psychosofie in de stof kon komen. Dat het niet alleen maar daar bleef zweven, maar het echt door ons allen, door jullie in de materie gebracht kon worden als een leerweg voor mensen. Zodat het lijden en de pijn door deze leerweg misschien een beetje verzacht kan worden, veranderd kan worden. En laten wij dan dankbaar zijn dat wij daaraan mogen meewerken.

Ik dank jullie heel erg, diep hiervoor.

'Amen' wil ik zeggen, ja.